Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 9. julija 2025 *

„Konkurenca – Omejevalni sporazumi – Upravni postopek – Sklep o odreditvi pregleda – Člen 20(4) Uredbe (ES) št. 1/2003 – Predmet in namen pregleda – Obveznost obrazložitve – Dovolj resni indici – Varstvo zasebnosti – Sodni nadzor“

V zadevi T-188/24,

Compagnie générale des établissements Michelin s sedežem v Clermont-Ferrandu (Francija), ki jo zastopajo E. Sarrazin, J. Brousseau in J.-P. Gunther, odvetniki,

tožeča stranka,

proti

Evropski komisiji, ki jo zastopajo T. Baumé, N. Cambien in M. Domecq, agenti,

tožena stranka,

SPLOŠNO SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi A. Marcoulli, predsednica, V. Tomljenović in L. Spangsberg Grønfeldt (poročevalka), sodnici,

sodni tajnik: L. Ramette, administrator,

na podlagi pisnega dela postopka, zlasti:

– tožbe, vložene v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 8. aprila 2024,

– prvih ukrepov procesnega vodstva z dne 16. decembra 2024 ter odgovorov tožeče stranke in Komisije, vloženih v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 16. oziroma 20. januarja 2025,

– drugih ukrepov procesnega vodstva z dne 4. februarja 2025 ter odgovorov tožeče stranke in Komisije, vloženih v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 21. oziroma 19. februarja 2025,

na podlagi obravnave z dne 5. marca 2025

izreka naslednjo

* Jezik postopka: francoščina.

Sodbo

1 Tožeča stranka, Compagnie générale des établissements Michelin, s tožbo na podlagi člena 263 PDEU predlaga razglasitev ničnosti Sklepa Komisije C(2024) 243 final z dne 10. januarja 2024, s katerim je bilo tožeči stranki in vsem družbam, ki jih ta družba neposredno ali posredno nadzoruje, odrejeno, naj se podredijo pregledu v skladu s členom 20(4) Uredbe Sveta (ES) št. 1/2003 (zadeva AT.40863 – Hoops) (v nadaljevanju: izpodbijani sklep).

I. Dejansko stanje

2 Tožeča stranka se med drugim ukvarja s proizvodnjo in prodajo pnevmatik za avtomobile in tovornjake v Evropskem gospodarskem prostoru (EGP) in po vsem svetu.

3 Evropska komisija je 10. januarja 2024 v okviru preiskave, ki jo je začela po uradni dolžnosti, sprejela izpodbijani sklep, s katerim je tožeči stranki odredila, naj se podredi pregledu v skladu s členom 20(4) Uredbe Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov [101 in 102 PDEU] (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 2, str. 205).

4 Člen 1 izpodbijanega sklepa določa:

„[Tožeča stranka se je dolžna] podrediti pregledu v zvezi [s svojim] morebitnim sodelovanjem pri sporazumih ali usklajenih ravnanjih, ki so v nasprotju s členom 101 [PDEU] in členom 53 Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru. Domnevni sporazumi in/ali usklajena ravnanja [naj bi] se navezovali na to, da so glavni proizvajalci pnevmatik usklajevali cene (zlasti veleprodajne cene) za nove nadomestne pnevmatike za avtomobile in tovornjake v EGP. Domnevni sporazumi in/ali usklajena ravnanja [naj bi] vključevali namerno uporabo javnih komunikacij podjetij za vzajemno obveščanje o prihodnjih namerah in cenovnih strategijah vsakega od njih, da bi tako vplivali na cenovne politike vsakega od njih. Pregled je mogoče opraviti v katerem koli prostoru [tožeče stranke], zlasti v prostorih [v] Franciji.“

5 Komisija v členu 2(2) izpodbijanega sklepa opozarja na pristojnost svojih inšpektorjev, da med potekom pregleda zasežejo dokumente. V členu 3 izpodbijanega sklepa je pojasnjeno, da se pregled lahko začne 30. januarja 2024 ali kmalu po tem.

6 Upoštevna obrazložitev izpodbijanega sklepa je navedena v teh točkah obrazložitve:

„2. Komisija razpolaga z informacijami, ki kažejo na to, da so glavni proizvajalci pnevmatik v EGP, med njimi [tožeča stranka], sodelovali in bi lahko še sodelovali pri protikonkurenčnih sporazumih in/ali usklajenih ravnanjih v zvezi z usklajevanjem cen (zlasti veleprodajnih cen) novih nadomestnih pnevmatik za avtomobile in tovornjake v prodaji v EGP.

3. Natančneje, po informacijah, s katerimi razpolaga Komisija, naj bi si proizvajalci pnevmatik, med njimi [tožeča stranka], izmenjevali poslovno občutljive informacije (vključno z uporabo vsem dostopnih javnih kanalov) o namerah in cenovnih strategijah vsakega od njih, s čimer so vplivali na cenovno politiko vsakega od njih.

4. To ravnanje naj bi se začelo vsaj v [navedenem letu], vendar naj ne bi [moglo] biti izključeno, da se je začelo že prej in še traja [(v nadaljevanju: glavno obdobje)]. Elementi [naj bi] kazali na usklajevanje v zvezi s temi proizvodi vsaj [v predhodnem obdobju] [(v nadaljevanju: predhodno obdobje, ki zajema več let pred glavnim obdobjem)].

5. Dokazi, ki jih ima Komisija, [naj bi] kazali, da se ravnanje nanaša na nove nadomestne pnevmatike za avtomobile in tovornjake v prodaji EGP.

[…]

8. […] V vsakem podjetju [naj bi bili] lahko vodilni uslužbenci in omejeno število zaupnikov med zaposlenimi, med njimi tisti, ki pomagajo pri interni pripravi izjav podjetja za javnost, jasno seznanjeni z obstojem domnevnih usklajevalnih sporazumov ter z njihovim točnim predmetom, razlogi in delovanjem. […] Ker so omejevalni sporazumi in usklajena ravnanja kršitve konkurenčnega prava Unije, ki bi lahko privedli do denarnih kazni, bi, če bi informacije zbirali na podlagi zahteve po informacijah ali če bi bil pregled predhodno napovedan, tvegali izkrivljenje ali uničenje upoštevnih informacij. To [bi se] nanašalo na informacije v zvezi s sumom o usklajevanju prihodnjega ravnanja na trgih v zvezi s cenami (zlasti veleprodajnimi cenami) zadevnih proizvodov in v zvezi s sumom, da so se proizvajalci odločili prek javnih sredstev konkurente obveščati o prihodnjih cenovnih politikah.“

7 Inšpektorji Komisije so 30. januarja 2024 v spremstvu predstavnikov Autorité de la concurrence (organ, pristojen za konkurenco, Francija) prišli v prostore tožeče stranke, da bi ji vročili izpodbijani sklep in opravili pregled. V tem okviru je Komisija obiskala pisarne, zbrala opremo (prenosne računalnike, mobilne telefone, tablice, naprave za shranjevanje podatkov), zaslišala več oseb in izdelala kopije vsebin zbrane opreme.

8 Pregled je bil 2. februarja 2024 prekinjen.

9 Tožeča stranka je po prekinitvi pregleda Komisiji poslala dokument z dne 2. februarja 2024, v katerem je izrazila pridržke glede vsebine izpodbijanega sklepa in poteka pregleda, s čimer je izpodbijala materialni in časovni obseg domnevne kršitve ter nekatere zahteve inšpektorjev Komisije med pregledom.

10 Pregled se je 4. marca 2024 nadaljeval v prostorih Komisije v Bruslju (Belgija). Končal se je 7. marca 2024.

II. Predlogi strank

11 Tožeča stranka Splošnemu sodišču v zadnji različici svojih vlog v bistvu predlaga, naj:

– izpodbijani sklep razglasi za ničen;

– Komisiji naloži plačilo stroškov.

12 Komisija Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– tožbo zavrne;

– tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

III. Pravo

13 Uvodoma je treba na postopkovni ravni ugotoviti, da je Komisija v fazi odgovora na tožbo predložila pojasnila in materialne elemente, da bi tako Splošnemu sodišču omogočila opredelitev, ali je imela na voljo dovolj resne indice za sum o kršitvi pravil o konkurenci in s tem utemeljitev odločitve, da uporabi svoje pristojnosti za preiskavo v prostorih tožeče stranke.

14 Splošno sodišče je po tej predložitvi sprejelo dva sklopa ukrepov procesnega vodstva, da bi po eni strani zbralo stališča tožeče stranke o teh pojasnilih in elementih ter da bi po drugi strani od Komisije pridobilo pojasnila o določenih trditvah iz izpodbijanega sklepa.

15 V okviru prvih ukrepov procesnega vodstva je imela tožeča stranka možnost pisno prilagoditi trditve, ki jih je navedla v tožbi, ob upoštevanju sprememb, s katerimi naj bi se seznanila iz besedila odgovora na tožbo in prilog k njemu. V okviru drugih ukrepov procesnega vodstva je imela tožeča stranka možnost pisno se izreči o pojasnilih in materialnih elementih, ki jih je Komisija predložila v odgovor na prve ukrepe procesnega vodstva. Na obravnavi se je tožeča stranka lahko izrekla o stališčih, ki jih je Komisija predložila v okviru drugih ukrepov procesnega vodstva v zvezi z odgovori tožeče stranke na prve ukrepe procesnega vodstva.

16 Torej je treba predlog za razglasitev ničnosti izpodbijanega sklepa preučiti ob upoštevanju pojasnil in materialnih elementov, ki jih je predložila Komisija in katerih vsebina bo predstavljena v nadaljevanju med preučitvijo njihove opredelitve kot dovolj resnih indicev za utemeljitev sklepa o odreditvi podreditve pregledu.

17 Tožeča stranka v utemeljitev predloga za razglasitev ničnosti navaja dva tožbena razloga, od katerih se prvi nanaša na kršitev člena 296 PDEU in člena 20(4) Uredbe št. 1/2003, ker naj izpodbijani sklep ne bi bil zadostno obrazložen, drugi pa na kršitev temeljne pravice do spoštovanja njenega stanovanja in komunikacij, imenovane tudi „pravica do nedotakljivosti stanovanja“ ali „pravica do zasebnega življenja“, ker naj bi bil izpodbijani sklep samovoljen in nesorazmeren.

18 V zvezi s tem je treba poudariti, da čeprav je akt, ki se izpodbija s to tožbo, sklep o odreditvi zadevnega pregleda in čeprav se vsi tožbeni razlogi, ki jih navaja tožeča stranka, nanašajo izključno na razglasitev ničnosti tega sklepa, se nekatere pripombe in trditve, ki jih je navedla v okviru pisnega dela postopka, nanašajo na potek pregleda, ki ga je Komisija opravila z izvršitvijo izpodbijanega sklepa.

19 V zvezi s tem je treba opozoriti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso način, kako je sklep, s katerim je odrejen pregled, uporabljen, ne vpliva na zakonitost tega sklepa in da se torej podjetje v utemeljitev predlogov za razglasitev ničnosti akta, na podlagi katerega je Komisija opravila preverjanje, ne more sklicevati na nezakonitost, ki naj bi bila podana pri izvajanju postopkov tega preverjanja (glej sodbo z dne 20. junija 2018, České dráhy/Komisija, T-325/16, EU:T:2018:368, točka 22 in navedena sodna praksa; glej v zvezi s tem tudi sklepne predloge generalnega pravobranilca G. Pitruzzelle v zadevi Les Mousquetaires in ITM Entreprises/Komisija (C-682/20 P, EU:C:2022:578, točki 67 in 68).

20 Ker pa tožeča stranka ne trdi, da je potek samega pregleda razlog, zaradi katerega naj izpodbijani sklep ne bi bil zadostno obrazložen, ali da je bila nezakonito kršena njena zasebnost, je treba ugotoviti, da je tožeča stranka opozorila na potek pregleda le zato, da bi ponazorila zatrjevane nejasnosti ali nenatančnosti v zvezi z obrazložitvijo ali obsegom posega, dovoljenega s sklepom, s katerim ji je bilo odrejeno, naj se podredi pregledu (glej po analogiji sodbo z dne 20. junija 2018, České dráhy/Komisija, T-325/16, EU:T:2018:368, točki 23 in 24).

21 Zato je treba pri preučitvi tožbenih razlogov za razglasitev ničnosti izpodbijanega sklepa zadevne pripombe in trditve presojati s tega vidika.

A. Prvi tožbeni razlog: nezadostna obrazložitev

22 Tožeča stranka trdi, da izpodbijani sklep ne izpolnjuje obveznosti obrazložitve, ker je njegova vsebina preveč kratka, splošna, nedoločna in dvoumna. Obrazložitev izpodbijanega sklepa naj bi bila nenatančna in široka zaradi uporabe izrazov „in/ali“, „zlasti“, „vključno z“ in „vsaj“. Zato naj bi bila materialni in časovni obseg domnevne kršitve dvoumna, neutemeljena ali nerazumna, posledica tega pa naj bi bila, da tožeča stranka ni mogla jasno razumeti, kaj se ji očita, in naj bi bila torej prikrajšana za možnost, da v celoti zavaruje svoje pravice.

23 Komisija izpodbija trditve tožeče stranke.

1. Uvodne ugotovitve

24 Najprej je treba opozoriti, da mora biti obrazložitev aktov institucij Evropske unije, ki se zahteva s členom 296 PDEU, prilagojena naravi zadevnega akta ter mora jasno in nedvoumno izražati razlogovanje njegovega avtorja, tako da lahko zadevna oseba razbere razloge za sprejeti ukrep in pristojno sodišče opravi nadzor (glej sodbo z dne 25. junija 2014, Nexans in Nexans France/Komisija, C-37/13 P, EU:C:2014:2030, točka 31 in navedena sodna praksa).

25 Zahtevo po obrazložitvi je treba presojati glede na okoliščine posameznega primera, zlasti glede na vsebino akta, naravo podanih razlogov in interes za pojasnitev, ki ga lahko ima njegov naslovnik. V obrazložitvi ni treba podrobno navesti vseh upoštevnih dejanskih in pravnih elementov, ker je treba vprašanje, ali obrazložitev posameznega akta izpolnjuje zahteve iz člena 296 PDEU, presojati ne samo glede na njegovo besedilo, ampak tudi glede na njegov kontekst in glede na celoto pravnih pravil, ki urejajo zadevno področje (glej sodbo z dne 25. junija 2014, Nexans in Nexans France/Komisija, C-37/13 P, EU:C:2014:2030, točka 32 in navedena sodna praksa).

26 Upoštevati je treba tudi pravni okvir, v katerem potekajo pregledi Komisije. S členoma 4 in 20(1) Uredbe št. 1/2003 so namreč pooblastila za pregled Komisiji podeljena zato, da se ji omogoči, da izpolni nalogo varovanja notranjega trga pred izkrivljanjem konkurence in sankcioniranja morebitnih kršitev pravil o konkurenci na tem trgu (glej sodbo z dne 25. junija 2014, Nexans in Nexans France/Komisija, C-37/13 P, EU:C:2014:2030, točka 33 in navedena sodna praksa).

27 Tako konkretneje v zvezi s sklepi Komisije o pregledu iz člena 20(4) Uredbe št. 1/2003 izhaja, da morata biti v njih navedena med drugim predmet in namen pregleda. Ta posebna obveznost obrazložitve je, kot je pojasnilo Sodišče, temeljna zahteva, katere namen ni samo izkazati utemeljenost nameravanega posega znotraj zadevnih podjetij, temveč jim tudi omogočiti, da

razumejo obseg svoje dolžnosti sodelovanja in hkrati obdržijo pravico do obrambe (glej sodbo z dne 25. junija 2014, Nexans in Nexans France/Komisija, C-37/13 P, EU:C:2014:2030, točka 34 in navedena sodna praksa).

28 V zvezi s tem je treba opozoriti, da Komisiji naslovnika sklepa o pregledu ni treba obvestiti o vseh informacijah, ki jih ima v zvezi z domnevnimi kršitvami, niti ji ni treba podati stroge pravne opredelitve teh kršitev, mora pa jasno navesti domneve, ki jih namerava preveriti (glej v tem smislu sodbo z dne 25. junija 2014, Nexans in Nexans France/Komisija, C-37/13 P, EU:C:2014:2030, točka 35 in navedena sodna praksa).

29 Čeprav mora Komisija res čim bolj natančno navesti, kaj se išče in na kaj se mora nanašati pregled, pa po drugi strani ni nujno, da se v sklepu o pregledu natančno razmeji zadevni trg, niti da se navede natančna pravna opredelitev domnevnih kršitev ali obdobje, v katerem naj bi bile te kršitve storjene, če ta sklep o pregledu vsebuje bistvene elemente, navedene v točkah od 24 do 28 zgoraj (glej sodbo z dne 25. junija 2014, Nexans in Nexans France/Komisija, C-37/13 P, EU:C:2014:2030, točka 36 in navedena sodna praksa).

30 Ob upoštevanju tega, da se pregledi opravijo na začetku preiskave, Komisija namreč na splošno še nima natančnih informacij za podajo posebnega pravnega mnenja ter mora najprej preveriti utemeljenost suma in obseg dejanskega stanja, saj je namen pregleda prav zbiranje dokazov v zvezi z domnevno kršitvijo (glej v tem smislu sodbo z dne 25. junija 2014, Nexans in Nexans France/Komisija, C-37/13 P, EU:C:2014:2030, točka 37 in navedena sodna praksa).

2. Očitek, ki se nanaša na kratko ali splošno obrazložitev

31 V obravnavani zadevi je treba ugotoviti, da izpodbijani sklep vsebuje posebno obrazložitev v zvezi s predmetom in ciljem pregleda, katere namen je, v skladu s sodno prakso, navedeno v točkah od 24 do 30 zgoraj, izkazati utemeljenost nameravanega posega v prostorih tožeče stranke ter ji omogočiti, da razume obseg svoje dolžnosti sodelovanja in hkrati obdrži pravico do obrambe. Namen navedene obrazložitve je izpolniti obveznost Komisije, da jasno navede domneve, ki jih namerava preveriti, in da čim bolj natančno navede, kaj se išče in na kaj se mora nanašati pregled, ne da bi ji bilo treba tožečo stranko obvestiti o vseh informacijah, ki jih ima ob vročitvi sklepa o pregledu, niti ji v tem sklepu ni treba podati stroge pravne opredelitve kršitve, ki se šele domneva in ni nikakor dokazana.

32 V zvezi s tem je iz člena 1 izpodbijanega sklepa, v katerem sta navedena predmet in namen pregleda, razvidno, da se sum Komisije nanaša na morebitno udeležbo tožeče stranke pri sporazumih ali ravnanjih v nasprotju s členom 101 PDEU in členom 53 Sporazuma EGP, ki naj bi se navezovali na „to, da so glavni proizvajalci pnevmatik usklajevali cene (zlasti veleprodajne cene) za nove nadomestne pnevmatike za avtomobile in tovornjake v EGP“ (v nadaljevanju: domnevno usklajevanje).

33 Obrazložitev iz izpodbijanega sklepa vsebuje tudi več podrobnih pojasnil, zaradi katerih je mogoče bolje opredeliti usklajevanje, ki ga domneva Komisija ter naj bi zadevalo „zlasti veleprodajne cene“ (člen 1 izpodbijanega sklepa in točka 2 njegove obrazložitve), vključevalo „namerno uporabo javnih komunikacij podjetij za vzajemno obveščanje o prihodnjih namerah in cenovnih strategijah vsakega od njih, da bi tako vplivali na cenovne politike vsakega od njih“ (člen 1 izpodbijanega sklepa), in povzročilo predvsem „izmenjev[e] poslovno občutljiv[ih] informacij[…]

[med proizvajalci pnevmatik] (vključno z uporabo vsem dostopnih javnih kanalov) o namerah in cenovnih strategijah vsakega od njih, s čimer so vplivali na cenovno politiko vsakega od njih“ (točka 3 obrazložitve izpodbijanega sklepa).

34 V nasprotju s trditvijo tožeče stranke take obrazložitve ni mogoče šteti za kratko ali splošno, saj so v njej navedene domneve, ki jih je Komisija med pregledom v zvezi z domnevnim usklajevanjem nameravala preveriti, ter kaj se išče in na kaj se mora nanašati preverjanje.

3. Očitek, ki se nanaša na nedoločno, dvoumno, nenatančno ali široko obrazložitev ter njene posledice za razumevanje tega, kar se očita

35 Kar zadeva vprašanje, ali je obrazložitev izpodbijanega sklepa jasna in čim bolj natančna, se je treba v fazi preizkusa obrazložitve prepričati, da opis domnevnega usklajevanja, ki ga je v njej podala Komisija, ne vsebuje tako hudih nenatančnosti ali dvoumnosti, da tožeča stranka ne bi mogla razumeti obsega svoje dolžnosti sodelovanja in hkrati obdržati pravice do obrambe v smislu sodne prakse, navedene v točkah od 24 do 30 zgoraj.

36 V zvezi s tem dejstvo, da je v opisu oblike, ki naj bi jo imelo domnevno usklajevanje, uporabljena alternativa „in/ali“, saj naj bi lahko to usklajevanje po mnenju Komisije potekalo tako prek sporazumov med podjetji kot prek usklajenih ravnanj, nima posebnih posledic za tožečo stranko. V obravnavani zadevi je namreč natančna pravna opredelitev domnevnega usklajevanja kot sporazuma med podjetji ali usklajenega ravnanja odvisna od presoje, ki je ob pripravi sklepa o pregledu ni mogoče zahtevati (glej v tem smislu sodbo z dne 25. junija 2014, Nexans in Nexans France/Komisija, C-37/13 P, EU:C:2014:2030, točki 36 in 37). Poleg tega in vsekakor, rezultat te opredelitve se v obravnavani zadevi ne zdi takšen, da bi spremenil obseg dolžnosti sodelovanja tožeče stranke ali obseg njene pravice do obrambe med pregledom. Ko je bilo tožeči stranki v zvezi s tem postavljeno vprašanje na obravnavi, ni bila zmožna opredeliti take posledice zanjo, kar zadeva obravnavano zadevo.

37 Kar zadeva uporabo izrazov „zlasti“ oziroma „vključno z“ za opis suma Komisije, je z njuno uporabo poenostavljeno razumevanje navedb, katerih del sta, in sicer „zlasti veleprodajne cene“ in „vključno z uporabo vsem dostopnih javnih kanalov“, s čimer je bilo tožeči stranki omogočeno, da je lahko bolje opredelila to, kar se ji je očitalo v trenutku odreditve, da se mora podrediti pregledu.

38 Po eni strani te navedbe ponazarjajo vsebino domnevnega usklajevanja. Tako se sum Komisije nanaša na kršitev pravil o konkurenci, ki naj bi zajemala usklajevanje cen novih nadomestnih pnevmatik za avtomobile in tovornjake v prodaji v EGP. Komisija je z navedbo, da se domnevno usklajevanje nanaša „zlasti“ – torej v obsegu, ki ga je vredno izpostaviti – na veleprodajne cene, dodala pojasnilo v zvezi s tem, kar se tožeči stranki očita. Prav tako je Komisija z izpostavitvijo, da naj bi usklajevanje cen glavnih proizvajalcev pnevmatik, med njimi tožeče stranke, potekalo prek izmenjave poslovno občutljivih informacij o namerah in cenovnih strategijah vsakega od njih, ki naj bi vključevala – kar je pomen izraza „vključno z“ – izmenjave, uresničene z uporabo vsem dostopnih javnih kanalov, ali zajemala namerno uporabo javnih komunikacij podjetij, jasno formulirala domnevno usklajevanje.

39 Po drugi strani uporaba izrazov „zlasti“ oziroma „vključno z“ omogoča razumevanje, da se informacije, ki jih ima na voljo Komisija, ne nanašajo le na elemente, ki sledijo tema navedbama. Sum Komisije se tako širše nanaša na to, da so proizvajalci usklajevali cene – in ne le veleprodajnih

cen – novih nadomestnih pnevmatik za avtomobile in tovornjake v EGP, ter zajema možnost, da so bila za izmenjave poslovno občutljivih informacij o namerah in cenovnih strategijah vsakega od teh proizvajalcev lahko uporabljena še druga sredstva poleg vsem dostopnih javnih kanalov.

40 Zaradi uporabe izrazov „zlasti“ oziroma „vključno z“ je mogoče šteti, da navedeni ponazoritvi nista izčrpni navedbi materialnega obsega domnevne kršitve.

41 Kar zadeva uporabo izraza „vsaj“ za opredelitev časovne razsežnosti domnevnega usklajevanja, je iz prvega stavka točke 4 obrazložitve izpodbijanega sklepa razvidno, da naj bi se to usklajevanje začelo „vsaj“ v glavnem obdobju ter da naj ne bi bilo mogoče izključiti, da se je začelo že prej in da je v času sprejetja izpodbijanega sklepa še trajalo. Iz drugega stavka te točke obrazložitve je še razvidno, da naj bi elementi kazali na predhodno usklajevanje v zvezi z novimi nadomestnimi pnevmatikami za avtomobile in tovornjake v prodaji v EGP „vsaj“ v predhodnem obdobju.

42 V obravnavani zadevi je treba ugotoviti, da odločitev Komisije, da na lastno pobudo predloži nekatere informacije o časovni razsežnosti domnevnega usklajevanja, pomeni, da je menila, da je treba te informacije navesti v izpodbijanem sklepu, da bi tožeča stranka lahko razumela obseg svoje dolžnosti sodelovanja in da bi hkrati med pregledom obdržala pravico do obrambe. Te navedbe so tako sestavni del obrazložitve in kot take omogočajo opredelitev elementov, na katere naj bi se nanašalo preverjanje.

43 Tako je treba ugotoviti, da obrazložitev, predstavljena v točki 41 zgoraj, tožeči stranki omogoča razumevanje obsega izpodbijanega sklepa, Splošnemu sodišču pa opravljanje nadzora. V tej obrazložitvi je namreč po eni strani navedeno, da „naj bi se [domnevno usklajevanje] začelo vsaj“ v glavnem obdobju, vendar naj ne bi moglo biti izključeno, da „se je začelo že prej“ in da „še traja“, po drugi strani pa naj bi elementi kazali na predhodno usklajevanje „vsaj“ v predhodnem obdobju. Na podlagi navedene obrazložitve je mogoče tudi razumeti – kar je Komisija potrdila pred Splošnim sodiščem – bodisi da bi lahko domnevna kršitev trajala dolgo, to je od začetka predhodnega obdobja do konca glavnega obdobja, navedenih v izpodbijanem sklepu, bodisi da bi se domnevna kršitev lahko začela vsaj v predhodnem obdobju in bi se znova začela vsaj v glavnem obdobju ter da bi bilo treba v tem primeru preveriti, ali se je nadaljevala ali ponovila, vključno z vmesnim obdobjem, ki ločuje predhodno obdobje in glavno obdobje, navedeni v izpodbijanem sklepu.

44 Taki pomeni, ki jih je tožeča stranka lahko razumela, omogočajo ugotovitev, da ni bila v položaju, v katerem ne bi mogla jasno razumeti suma Komisije in bi bila torej prikrajšana za možnost celovitega varstva svoje pravice do obrambe po vročitvi izpodbijanega sklepa.

45 V zvezi s tem je treba podobno kot Komisija ugotoviti, da je ta obrazložitev tožeči stranki omogočila trditev, da ni bil izpostavljen noben indic v zvezi z obdobjem med obema obdobjema, navedenima v izpodbijanem sklepu.

46 Prav tako, širše, se trditve tožeče stranke v zvezi z dvoumnostjo, neutemeljenostjo in nerazumnostjo obrazložitve v zvezi z materialnim in časovnim obsegom domnevne kršitve dejansko ne nanašajo na težavo z razumevanjem, ampak v bistvu temeljijo na predstavi, da navedbe Komisije v izpodbijanem sklepu v zvezi z vsebino njenega suma niso podprte z dovolj resnimi indici.

47 Taka vprašanja, ki se ne nanašajo na obstoj obrazložitve, ampak na obstoj indicev, s katerimi je mogoče utemeljiti navedeni sum, bodo preučena pozneje v okviru drugega tožbenega razloga ob upoštevanju pojasnil in materialnih elementov, ki jih je predložila Komisija, da se omogoči sodni nadzor nad upravnim sklepom, s katerim je naslovniku odrejeno, naj se podredi pregledu iz razlogov, pojasnjenih v tem sklepu.

48 Iz navedenega je razvidno, da je treba prvi tožbeni razlog zavrniti kot neutemeljen, saj je na podlagi obrazložitve izpodbijanega sklepa v skladu s členom 296 PDEU tožeča stranka lahko razbrala razloge za sprejeti ukrep, Splošno sodišče pa je lahko opravilo nadzor. V tej obrazložitvi sta v skladu s členom 20(4) Uredbe št. 1/2003 navedena tudi predmet in namen pregleda na način, ki zadostuje, da se izkaže, da je predvideni poseg v prostore tožeče stranke upravičen, in da se ji omogoči, da se seznani z obsegom svoje obveznosti sodelovanja in hkrati obdrži svojo pravico do obrambe.

B. Drugi tožbeni razlog: kršitev pravice tožeče stranke do spoštovanja stanovanja in komunikacij

49 Tožeča stranka trdi, da izpodbijani sklep ne spoštuje pravice do spoštovanja njenega stanovanja in komunikacij, imenovane tudi „temeljna pravica do nedotakljivosti stanovanja“. Ta tožbeni razlog je sestavljen iz dveh delov. Po eni strani naj bi bil izpodbijani sklep samovoljen, ker naj Komisija ne bi imela na voljo dovolj resnih indicev, ki bi ji omogočali sum o vpletenosti tožeče stranke v kršitev konkurenčnega prava. Po drugi strani naj bi izpodbijani sklep pomenil nesorazmeren poseg v njeno delovanje in uspešnost. Predhodno tožeča stranka v bistvu trdi, da je glede na podobnost med primerom iz Smernic o uporabi člena 101 [PDEU] za sporazume o horizontalnem sodelovanju (UL 2023, C 259, str. 1; v nadaljevanju: Smernice iz leta 2023) in domnevnim usklajevanjem edini namen obravnavane zadeve dati konkretno podobo navedenemu teoretičnemu primeru, ne da bi se upoštevale posebnosti preučevanega položaja.

1. Uvodne ugotovitve

50 Ugotoviti je treba, da se lahko pravna oseba, tako kot fizična oseba, sklicuje na temeljno pravico do nedotakljivosti stanovanja, ki spada v okvir varstva zasebnega življenja.

51 Zahteva po varstvu pred samovoljnimi ali nesorazmernimi posegi javnih organov na področje zasebne dejavnosti fizične ali pravne osebe namreč pomeni splošno načelo prava Unije (glej sodbo z dne 20. junija 2018, České dráhy/Komisija, T-325/16, EU:T:2018:368, točka 34 in navedena sodna praksa; sodba, potrjena v pritožbenem postopku s sodbo z dne 30. januarja 2020, České dráhy/Komisija, C-538/18 P in C-539/18 P, neobjavljena, EU:C:2020:53).

52 Opozoriti je treba tudi, da je temeljna pravica do nedotakljivosti stanovanja splošno načelo prava Unije, ki je izraženo v členu 7 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina), ki ustreza členu 8 Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, podpisane 4. novembra 1950 v Rimu (glej sodbo z dne 18. junija 2015, Deutsche Bahn in drugi/Komisija, C-583/13 P, EU:C:2015:404, točka 19 in navedena sodna praksa).

53 Tako ima v skladu s členom 7 Listine vsakdo pravico do spoštovanja svojega stanovanja in komunikacij. Člen 52(1) Listine v zvezi s tem določa, da mora biti kakršno koli omejevanje uresničevanja te pravice predpisano z zakonom ter spoštovati njeno bistveno vsebino in načelo

sorazmernosti, v skladu s katerim so omejitve dovoljene samo, če so potrebne in če dejansko ustrezajo ciljem splošnega interesa, ki jih priznava Unija, ali če so potrebne zaradi zaščite pravic in svoboščin drugih.

54 Prav tako ima v skladu s členom 8 Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin vsakdo pravico do spoštovanja njegovega doma in dopisovanja, ne da bi se javna oblast smela vmešavati v izvrševanje te pravice, razen če je to določeno z zakonom in nujno v demokratični družbi.

55 V praksi je treba za zaščito področja dejavnosti pravne osebe pred samovoljnimi ali nesorazmernimi posegi javnih organov in spoštovanje temeljne pravice do nedotakljivosti stanovanja, in sicer pravice pravne osebe do spoštovanja njenega stanovanja in komunikacij, na eni strani opozoriti, da mora biti namen sklepa o odreditvi pregleda zbrati dokumentacijo, ki je potrebna za preverjanje obstoja in obsega posameznih dejanskih in pravnih položajev, o katerih Komisija že ima informacije, ki vsebujejo dovolj resne indice za sum kršitve pravil o konkurenci (glej sodbo z dne 20. junija 2018, České dráhy/Komisija, T-325/16, EU:T:2018:368, točka 35 in navedena sodna praksa).

56 Drugače povedano, razpolaganje z dovolj resnimi indici za sum kršitve pravil o konkurenci je nujen pogoj za to, da lahko Komisija odredi pregled na podlagi člena 20(4) Uredbe št. 1/2003 (sodba z dne 20. junija 2018, České dráhy/Komisija, T-325/16, EU:T:2018:368, točka 36).

57 Na drugi strani je treba ob upoštevanju načel, navedenih v točkah od 51 do 56 zgoraj, opozoriti, da besedilo sklepa, s katerim je odrejen pregled, ne sme presegati obsega kršitve, glede katere je podan sum na podlagi takih indicev (sodba z dne 20. junija 2018, České dráhy/Komisija, T-325/16, EU:T:2018:368, točka 37).

58 Ker namreč obrazložitev sklepa o odreditvi pregleda omejuje pooblastila, ki so podeljena uslužbencem Komisije, se smejo iskati le dokumenti, ki so zajeti v predmetu pregleda (sodba z dne 18. junija 2015, Deutsche Bahn in drugi/Komisija, C-583/13 P, EU:C:2015:404, točka 60). Splošno načelo, navedeno v točki 51 zgoraj, tako nasprotuje temu, da se v sklepu o odreditvi pregleda uporabijo formulacije, ki razširjajo to področje prek tega, kar izhaja iz dovolj resnih indicev, ki jih ima Komisija na datum sprejetja takega sklepa (glej sodbo z dne 20. junija 2018, České dráhy/Komisija, T-325/16, EU:T:2018:368, točka 41 in navedena sodna praksa).

59 V tem okviru je treba presoditi trditve tožeče stranke glede samovoljnosti ali nesorazmernosti izpodbijanega sklepa glede na pravico do spoštovanja njenega stanovanja in komunikacij.

2. Podobnost med primerom, navedenim v Smernicah iz leta 2023, in domnevnim usklajevanjem

60 Tožeča stranka se sprašuje o obrazložitvi, nujnosti ali sorazmernosti izpodbijanega sklepa, saj se zdi, da je njegov namen uporaba primera, ki nima podlage v sodni praksi in v zvezi s katerim še ni bilo javnega posvetovanja. Tako naj bi Komisija le kratek čas pred pregledom v Smernicah iz leta 2023 navedla nov primer kršitve pravil o konkurenci. Ta primer naj ne bi bil vključen v osnutek smernic, v zvezi s katerim je potekalo javno posvetovanje, in naj ne bi vključeval nobenega napotila na sodno prakso niti na prakso odločanja. Podobnost med tem primerom in izpodbijanim sklepom, v katerem naj bi bilo v bistvu napoteno na informacije v zvezi s prepisi *earnings calls* (konferenčni klici o finančnih rezultatih), na enostranske javne objave zvišanja cen in na domnevno disciplino sektorja za ohranjanje marž, naj bi bila presenetljiva.

61 Komisija trdi, da tožeča stranka, čeprav navedena podobnost obstaja, ne pojasnjuje, zakaj bi bil izpodbijani sklep zato samovoljen in nesorazmeren.

62 V obravnavani zadevi je treba najprej ugotoviti, da je Komisija v predstavitvi pojasnil in materialnih elementov, s katerimi je mogoče utemeljiti izpodbijani sklep, na začetku trdila, da so po njeni presoji javne izjave podjetij lahko poenostavile usklajevanje in dopolnile ali celo nadomestile tajne komunikacije za izvajanje protikonkurenčnih nedovoljenih dogovorov. Komisija je v podporo taki predpostavki spomnila, da je v delu Smernic iz leta 2023, ki se nanaša na združljivost izmenjav informacij, predstavila primer v zvezi z „enostranskimi javnimi objavami“. Ta primer, ki ustreza primeru 4 iz točke 432 Smernic iz leta 2023, je naslednji:

„Situacija: izvršna direktorica velikega proizvajalca homogenega proizvoda med rednim konferenčnim klicem o finančnih rezultatih (earnings call) javno navede potrebo po odzivu na nedavna povišanja cen surovin in obravnavi trenutnih prenizkih stopenj dobička z zvišanjem cen v celotni panogi. Omeni, da bi sledila vsakemu zvišanju cen, ki bi ga konkurenti napovedali na trgu. Izrazi tudi prepričanje, da je panoga ‚dovolj disciplinirana‘, da ve, kaj je treba zdaj storiti, da se ‚ponovno dosežejo ustrezne marže‘. Pove, da je panoga pred desetimi leti konec koncev uspešno zvišala cene, ko se je znašla v podobnem položaju.

Analiza: izjave izvršne direktorice med konferenčnim klicem o finančnih rezultatih je mogoče razumeti kot enostransko povabilo k nedovoljenemu dogovarjanju. Dejstvo, da te izjave poda v javnosti, samo po sebi ne izključuje možnosti, da bi lahko pomenile usklajeno ravnanje v smislu člena 101(1) [PDEU]. Izjave lahko zagotovijo potencialno izhodišče za usklajevanje med konkurenti. Če na primer sočasne izjave konkurentov ali njihovo ravnanje na trgu kažejo, da so povabilo k nedovoljenemu dogovarjanju upoštevali pri določanju svojega prihodnjega ukrepanja na trgu, in glede na pravni in gospodarski okvir lahko to ravnanje pomeni omejevanje konkurence po cilju v smislu člena 101(1) [PDEU]. Drugi konkurenti lahko tako tveganje omejijo tako, da se javno distancirajo od objav ali jih prijavijo javnim organom.“

63 Prav tako je treba ugotoviti, da je Komisija v izpodbijanem sklepu izpostavila sum v zvezi z ravnanjem v nasprotju s členom 101 PDEU, ki naj bi se navezovalo na „to, da so glavni proizvajalci pnevmatik usklajevali cene […] za nove nadomestne pnevmatike za avtomobile in tovornjake v EGP“, ki naj bi vključevalo „namerno uporabo javnih komunikacij podjetij za vzajemno obveščanje o prihodnjih namerah in cenovnih strategijah vsakega od njih, da bi tako vplivali na cenovne politike vsakega od njih“, ter naj bi povzročilo predvsem „izmenjev[e] poslovno občutljiv[ih] informacij[…] [med proizvajalci pnevmatik] (vključno z uporabo vsem dostopnih javnih kanalov) o [teh] namerah in […] strategijah“.

64 Vendar čeprav obstaja določena podobnost med položajem iz primera 4 iz točke 432 Smernic iz leta 2023 in domnevnim usklajevanjem, ta podobnost ne more privesti do ugotovitve, da je bil izpodbijani sklep, za katerega je bilo po preučitvi prvega tožbenega razloga že navedeno, da izpolnjuje obveznost obrazložitve, zato samovoljen ali nesorazmeren.

65 Po eni strani je treba namreč na splošno opozoriti, da ima Komisija kot institucija, pristojna za izvajanje konkurenčne politike, možnost, da v smernicah poda usmeritve pri svoji razlagi skladnosti ravnanj, ki še niso bila sankcionirana, s konkurenčnim pravom.

66 Po drugi strani in posebej v zvezi z obravnavano zadevo, iz pojasnil in elementov, ki jih je Komisija predložila v odgovoru na tožbo, je razvidno, da je bil izpodbijani sklep sprejet ob koncu postopka, v katerem je bil opredeljen poseben položaj, ki je ustrezal merilom, ki jih je Komisija opredelila v okviru svoje naloge izvajanja konkurenčne politike.

67 V teh okoliščinah nobeden od elementov iz spisa ne omogoča ugotovitve, da je bil izpodbijani sklep sprejet zgolj zato, da se da konkretna podoba primeru, navedenemu v Smernicah iz leta 2023. Nasprotno, pojasnila in elementi, ki jih je Komisija predložila v odgovoru na tožbo in odgovoru na prve ukrepe procesnega vodstva, bolj kot to omogočajo ugotovitev, da je izpodbijani sklep rezultat izvajanja objektivno opredeljenih načel in se ne nanaša posebej na enega od sektorjev ali podjetij (glej točke od 91 do 104 spodaj).

68 Torej podobnost med primerom, navedenim v Smernicah iz leta 2023, in domnevnim usklajevanjem iz obravnavane zadeve ne more omajati nujnosti ali sorazmernosti izpodbijanega sklepa. Trditve, ki jih je v zvezi s tem navedla tožeča stranka, je torej treba zavrniti kot neutemeljene.

3. Prvi del: samovoljnost izpodbijanega sklepa

69 Tožeča stranka zatrjuje samovoljnost izpodbijanega sklepa, zaradi katere naj bi bilo Komisiji omogočeno iskanje na slepo v njenih prostorih in po njenih komunikacijah. Prvič, v izpodbijanem sklepu naj bi bilo navedeno, da ima „Komisija na voljo informacije“ in „dokaze“ o domnevnem usklajevanju, vendar brez dodatnih pojasnil o njihovi naravi, obliki, datumu in avtorju. Drugič, ta nenavedba podrobnosti skupaj z nenatančnim in pomanjkljivim opisom domnevnega usklajevanja naj bi napeljevala na misel, da Komisija ni imela dovolj resnih indicev za utemeljitev svojega suma. Sodišče Unije naj bi torej moralo ugotoviti, ali je Komisija imela take indice. Tretjič, poudarek na komunikaciji, opravljeni prek vsem dostopnih javnih kanalov, ali na splošni presoji pojma cene brez podrobnosti naj bi kazal na očitno nepoznavanje oblikovanja cene pri industrijskem subjektu, ki naj bi bilo posebej zapleteno in naj ga ne bi bilo mogoče zreducirati na nekaj izjav. Zaradi tega nerazumevanja naj bi bila utemeljitev pregleda, opisana v izpodbijanem sklepu, brezpredmetna.

70 Komisija izpodbija trditve tožeče stranke. Na voljo naj bi imela dovolj resne indice za sum o obstoju protikonkurenčnega ravnanja, navedenega v izpodbijanem sklepu, in torej za utemeljitev pregleda, kot naj bi to izhajalo iz elementov, predloženih Splošnemu sodišču.

71 V obravnavani zadevi je treba ugotoviti, prvič, ali je imela Komisija dovolj resne indice za sum, da je tožeča stranka kršila pravila o konkurenci, in drugič, ali je obseg pregleda, ki je razmejen z izpodbijanim sklepom, omejen na kršitev, ki jo je Komisija na podlagi takih indicev lahko sumila.

a) Nenujnost predložitve vseh informacij, ki jih je Komisija imela na voljo, v izpodbijanem sklepu

72 Ugotoviti je treba, da obe stranki priznavata, da mora Komisija v sklepu o odreditvi pregleda sicer predložiti nekatere navedbe – in sicer predstavitev suma, na katerem temelji, in navedbo, ki kaže na to, da ima na voljo indice, ki omogočajo resno utemeljitev tega suma – vendar ni potrebno, da navedeni sklep vsebuje vse informacije, ki jih ima Komisija na voljo v tej fazi preiskave. Poiskati je treba ravnotežje med tem, kar je treba navesti v izpodbijanem sklepu, in tem, česar v njem ni treba navesti.

73 Na tako ravnotežje je večkrat napoteno v sodni praksi.

74 Čeprav Komisija naslovniku sklepa o odreditvi pregleda ni zavezana sporočiti vseh informacij, s katerimi razpolaga v zvezi z domnevno kršitvijo, pa mora v sklepu o pregledu karseda natančno navesti domneve, ki jih namerava preveriti, in sicer to, kaj se išče, in elemente, na katere se mora nanašati pregled (glej sodbo z dne 20. junija 2018, České dráhy/Komisija, T-325/16, EU:T:2018:368, točki 38 in 39 ter navedena sodna praksa).

75 Prav tako Komisiji, čeprav mora, da bi izkazala upravičenost pregleda v sklepu, s katerim je odrejen pregled, podrobno navesti, da ima na voljo zanesljive materialne elemente in indice, zaradi katerih sumi kršitev, ki je je osumljeno podjetje, na katero se nanaša pregled, ni mogoče naložiti, da v predhodni preiskovalni fazi poleg sumov kršitve, ki jih namerava preveriti, navede indice, torej elemente, ki so jo privedli do tega, da sklepa o kršitvi člena 101 PDEU. Taka obveznost bi namreč ogrozila ravnotežje, ki ga je sodna praksa vzpostavila med varstvom učinkovitosti preiskave in varstvom pravice zadevnega podjetja do obrambe (glej po analogiji sodbo z dne 20. junija 2018, České dráhy/Komisija, T-325/16, EU:T:2018:368, točka 45 in navedena sodna praksa).

76 Iz navedenega izhaja, da je morala Komisija v izpodbijanem sklepu navesti vsebino suma v obliki, ki se ji je zdela primerna, in pojasniti, da ima na voljo indice, s katerimi ga lahko po potrebi utemelji, ter se lahko, če je primerno, preveri, ali tak sklep ne pomeni neupravičenega posega v pravico do spoštovanja stanovanja in komunikacij.

77 V tem okviru v nasprotju s trditvijo tožeče stranke Komisiji ni mogoče očitati, da je v izpodbijanem sklepu navedla, da „ima na voljo informacije“ in „dokaze“ v zvezi z domnevnim usklajevanjem ali nekaterimi od njegovih vidikov, brez dodatnih pojasnil poleg tistih, ki so bila v njem že navedena, o naravi ali obliki teh elementov ali celo podrobnosti o njihovem datumu ali avtorju. Take navedbe ali pojasnila se v času, ko Komisija vroči sklep o odreditvi pregleda, ne zahtevajo.

b) Zadostna resnost indicev, ki jih je predložila Komisija za utemeljitev izpodbijanega sklepa

1) Uvodne ugotovitve

78 Poudariti je treba, da se stranki strinjata, da se mora sodišče Unije, kadar mora tako kot v obravnavani zadevi opraviti nadzor nad sklepom o odreditvi pregleda, da preveri, ali ta ne pomeni samovoljne odločitve, prepričati o obstoju dovolj resnih indicev, ki omogočajo sum, da je zadevno podjetje kršilo pravila o konkurenci (glej sodbo z dne 20. junija 2018, České dráhy/Komisija, T-325/16, EU:T:2018:368, točka 48 in navedena sodna praksa).

79 V zvezi s tem iz sodne prakse izhaja, da mora Splošno sodišče, kadar podjetje, ki je naslovnik sklepa, sprejetega na podlagi člena 20(4) Uredbe št. 1/2003, predloži nekatere elemente, ki omogočajo dvom o zadostni resnosti indicev, ki jih je imela na voljo Komisija za sprejetje tega sklepa, preučiti te indice in preveriti, ali so dovolj resni (glej sodbo z dne 20. junija 2018, České dráhy/Komisija, T-325/16, EU:T:2018:368, točka 49 in navedena sodna praksa). Tako preverjanje, ki zahteva, da so Splošnemu sodišču sporočeni dovolj resni indici, ki jih Komisija šteje za upoštevne za potrebe tega dokazovanja, je bilo opravljeno v zadevah, v katerih sta bili izdani sodbi z dne 14. novembra 2012, Nexans France in Nexans/Komisija (T-135/09, EU:T:2012:596), in z dne 20. junija 2018, České dráhy/Komisija (T-325/16, EU:T:2018:368), ali v zadevah, v katerih sta bili

izdani sodbi z dne 5. oktobra 2020, Casino, Guichard-Perrachon in AMC/Komisija (T-249/17, EU:T:2020:458); z dne 5. oktobra 2020, Intermarché Casino Achats (T-254/17, neobjavljena, EU:T:2020:459), in z dne 5. oktobra 2020, Les Mousquetaires in ITM Entreprises (T-255/17, EU:T:2020:460).

80 Kot je namreč razvidno iz sodbe z dne 18. junija 2015, Deutsche Bahn in drugi/Komisija (C-583/13 P, EU:C:2015:404, točke od 30 do 36), obstoj celovitega naknadnega sodnega nadzora, ki se opravi na podlagi elementov, ki jih predloži tožeča stranka v podporo tožbenim razlogom, ki jih uveljavlja, ter zajema pravna in dejanska vprašanja, omogoča kompenziranje neobstoja predhodne odredbe sodnika in torej zagotavlja skladnost ukrepa pregleda s temeljno pravico do nedotakljivosti stanovanja.

81 V obravnavani zadevi se navedeni sodni nadzor izvaja ob upoštevanju temeljnih značilnosti domnevnega usklajevanja, ki jih je Komisija predstavila v izpodbijanem sklepu.

82 Tako naj bi se na materialni ravni domnevno usklajevanje nanašalo „zlasti na veleprodajne cene“, vključevalo naj bi „namerno uporabo javnih komunikacij podjetij za vzajemno obveščanje o prihodnjih namerah in cenovnih strategijah vsakega od njih, da bi tako vplivali na cenovne politike vsakega od njih“, ter naj bi povzročilo predvsem „izmenjev[e] poslovno občutljiv[ih] informacij[…] [med proizvajalci pnevmatik] (vključno z uporabo vsem dostopnih javnih kanalov) o [teh] namerah in […] strategijah“.

83 Prav tako naj bi na časovni ravni do domnevnega usklajevanja prišlo „vsaj“ v glavnem obdobju in v predhodnem obdobju, za kateri je Komisija navedla ustrezna leta.

84 Opozoriti je tudi treba, da je Komisija v odgovoru na tožbo predložila pojasnila in materialne elemente, da bi Splošnemu sodišču omogočila, da opredeli, ali je imela na voljo dovolj resne indice za utemeljitev suma in upravičenje pregleda, kar je poenostavilo nadzor Splošnega sodišča.

85 V zvezi z vprašanjem, ali je mogoče ta pojasnila in te materialne elemente obravnavati kot dovolj resne za utemeljitev pregleda, je treba opozoriti na spodaj navedeno.

86 Po eni strani ne gre za vprašanje, ali je mogoče s skladnimi indici dokazati obstoj domnevnega protikonkurenčnega ravnanja na podlagi meril, opredeljenih s členom 101(1) PDEU, in ne le sumiti, da obstaja. Za tako vprašanje je še prezgodaj, zlasti ker je ta faza preiskave osredotočena na to, ali lahko pregled, katerega namen je utemeljiti sume, ki jih je mogoče izpeljati iz teh indicev, Komisiji omogoči, da zbere elemente, ki ji morda še manjkajo za to, da dokaže domnevno kršitev, kar bi utemeljevalo poseg te institucije v pravico tožeče stranke do spoštovanja njenega stanovanja in komunikacij.

87 Iz razlikovanja med dokazi o kršitvi in indici, ki utemeljujejo sklep o odreditvi pregleda, namreč izhaja, da ni potrebno, da ti indici dokazujejo obstoj in vsebino kršitve, sicer bi pooblastila, ki jih ima Komisija na podlagi člena 20 Uredbe št. 1/2003, izgubila smisel (glej v tem smislu in po analogiji sodbo z dne 14. marca 2014, Cementos Portland Valderrivas/Komisija, T-296/11, EU:T:2014:121, točka 59).

88 Zato to, da je zbrane elemente mogoče razlagati različno, ne more preprečiti, da lahko pomenijo dovolj resne indice, če se razlaga, ki jo zagovarja Komisija, zdi verjetna (glej po analogiji v zvezi s sklepom, s katerim se zahtevajo informacije, sodbo z dne 14. marca 2014, Cementos Portland Valderrivas/Komisija, T-296/11, EU:T:2014:121, točka 59). Pri presoji te verjetnosti se ne sme

pozabiti, da pooblastilo Komisije za pregled vključuje možnost odkritja različnih informacij, ki še niso znane ali v celoti opredeljene (glej sodbo z dne 14. novembra 2012, Nexans France in Nexans/Komisija, T-135/09, EU:T:2012:596, točka 62 in navedena sodna praksa), če je te elemente po preučitvi mogoče povezati s predmetom pregleda in dovolj resnimi indici, ki utemeljujejo sum kršitve, ki upravičuje sklep o odreditvi pregleda.

89 Opozoriti je treba tudi, da se različni indici, na podlagi katerih je mogoče sumiti o kršitvi, ne smejo presojati ločeno, ampak kot celota, in da se lahko vzajemno potrjujejo (glej v tem smislu sodbi z dne 27. novembra 2014, Alstom Grid/Komisija, T-521/09, EU:T:2014:1000, točka 54 in navedena sodna praksa, in z dne 29. februarja 2016, EGL in drugi/Komisija, T-251/12, neobjavljena, EU:T:2016:114, točka 150 in navedena sodna praksa).

90 Po drugi strani je treba še poudariti, da ta zadeva spada v okvir predhodne preiskovalne faze, to je v trenutek, ko Komisija še ni zavzela stališča o resničnosti domnevne kršitve. V tej fazi dejstvo, da je Komisija opravila pregled, še ne pomeni, da je zadevno podjetje krivo protikonkurenčnega ravnanja, in nikakor ne vpliva na izid preiskave, ki poteka. Torej je treba opozoriti, da za tožečo stranko velja domneva nedolžnosti in da bo morala Komisija, če bo to primerno, v končnem sklepu dokazati obstoj kršitve člena 101(1) PDEU, ki ga domneva v izpodbijanem sklepu.

2) Metoda, uporabljena za opredelitev sumljivih izjav

91 Pred preučitvijo pojasnil in materialnih elementov, ki jih je predložila Komisija, se je treba izreči o trditvah strank v zvezi z metodologijo, uporabljeno za opredelitev sektorja pnevmatik.

92 Opozoriti je namreč treba, da je Komisija v predstavitvi pojasnil in materialnih elementov, s katerimi je mogoče utemeljiti izpodbijani sklep, pojasnila, da je zaradi pozornosti, ki jo namenja protikonkurenčnim usklajevanjem prek javnih kanalov (glej točko 62 zgoraj), vzpostavila spremljanje trgov, da bi lahko analizirala na sto tisoče *earnings calls* v različnih sektorjih in na več geografskih območjih, da bi tako poiskala sumljive javne izjave. Komisija je v zvezi s tem navedla, da so se *earnings calls* organizirali v rednih presledkih med vodstvom podjetja ter analitiki, vlagatelji in mediji zaradi razprave o finančnih rezultatih tega podjetja ter da je bila njihova vsebina, povzeta v prepisih, na voljo javnosti, pri čemer so jo nekatera podjetja objavila na svojem spletišču ali pa je bil vpogled vanjo omogočen v plačljivih podatkovnih zbirkah.

93 Po navedbah Komisije je bil namen analize, ki jo je opravila, opredeliti položaje, v katerih so voditelji konkurenčnih podjetij posebej pogosto in v daljšem obdobju uporabljali izraze, ki bi lahko kazali na nedovoljeno dogovarjanje. Rezultat te analize naj bi pokazal, da se sektor pnevmatik v zvezi s tem razlikuje od drugih sektorjev zaradi velikega števila sumljivih javnih komunikacij, ki jih je ugotovila Komisija.

94 Splošno sodišče je v okviru prvih ukrepov procesnega vodstva Komisijo pozvalo, naj pojasni vsebino ukrepov, ki jih je izvedla za opredelitev sektorja pnevmatik. S tem je odgovorilo na stališča, ki jih je vzporedno predložila tožeča stranka o elementih, ki jih je Komisija predložila v odgovoru na tožbo, v skladu s katerimi so bile informacije, predložene v zvezi z opredelitvijo sektorja pnevmatik, zelo izmikajoče se in z njimi ni bilo mogoče pojasniti „problematičnosti“.

95 Komisija je v odgovor na to zahtevo najprej navedla, da je sestavila podatkovno zbirko, ki je zajemala na sto tisoče *earnings calls*, pridobljenih pri ponudnikih finančnih podatkov. Navedla je še, da je kvantitativno analizirala podatke iz te zbirke z uporabo ključnih iskalnih nizov za dolgo obdobje, ki je vključevalo ne le glavno obdobje, ampak tudi predhodno obdobje (v nadaljevanju:

preiskovano obdobje), da bi tako ugotovila obstoj morebitnih nedovoljenih ravnanj in s tem sektorje, v zvezi s katerimi bi podrobneje preučila vse *earnings calls* za kvalitativno analizo. Po navedbah Komisije sta bili uporabljeni dve kategoriji ključnih iskalnih nizov: prva kategorija, sestavljena iz približno stotih bigramov (to je dveh zaporednih besed), povezanih z upoštevnimi strateškimi poslovnimi odločitvami, in druga kategorija, sestavljena iz več kot 400 bigramov, katerih namen je bil opredeliti izjave glede načina, kako so konkurenti ravnali ali bodo ravnali v prihodnje. Komisija je v odgovoru predložila nekaj primerov bigramov, uporabljenih za eno in drugo od teh kategorij.

96 Nato je Komisija v zvezi z dobljenimi rezultati navedla, da v polovici vseh analiziranih *earnings calls* ni bilo nobene omembe bigramov iz zgoraj navedenih kategorij, medtem ko je bilo za *earnings calls* glavnih proizvajalcev pnevmatik značilno precejšnje število komunikacij, ki so vsebovale vsaj enega od bigramov, povezanih s strateškimi poslovnimi odločitvami, in precejšnje število komunikacij, ki so vsebovale vsaj enega od bigramov, povezanih s konkurenčnim ravnanjem. Poleg tega se je nezanemarljiv del teh *earnings calls* umestil v „top 5“ ali „top 10“ med *earnings calls* vseh podjetij, preučevanih v preiskovanem obdobju, v katerih so bili ti bigrami najpogosteje omenjeni. Za *earnings calls* glavnih proizvajalcev pnevmatik je bila značilna tudi pogostost uporabe bigramov iz ene ali druge od teh kategorij.

97 Komisija je za ponazoritev teh rezultatov navedla nekatere *earnings calls* glavnih proizvajalcev pnevmatik, ki so vsi potekali med glavnim obdobjem ali tik pred njim, za katere je navedla število navedenih bigramov, zadevno kategorijo bigramov (poslovna strategija ali konkurenčno ravnanje) in umestitev teh *earnings calls* na najvišjo raven med *earnings calls*, v katerih so bili najpogosteje omenjeni bigrami iz te kategorije.

98 Na podlagi teh elementov je Komisija menila, da se glavni proizvajalci pnevmatik razlikujejo od podjetij v drugih sektorjih po večjem številu komunikacij, ki vsebujejo bigrame, iz katerih bi bilo lahko razvidno morebitno nedovoljeno ravnanje, te pa so bile nato preučene kvalitativno zaradi boljšega razumevanja konteksta, v katerega so bili umeščeni ugotovljeni bigrami. Komisija je v zvezi s tem pojasnila, da se je kvalitativna analiza *earnings calls* teh glavnih proizvajalcev pnevmatik nanašala tako na *earnings calls*, opredeljene s kvantitativno analizo, kot tudi na tiste, ki z navedeno analizo niso bili opredeljeni. Zgornje navedbe so tako Komisiji omogočile vzpostavitev povezave, ki je po njenem mnenju obstajala med teoretičnim ravnanjem, sestavljenim iz enostranskih javnih objav, in to zadevo.

99 S stališči, ki jih je predložila tožeča stranka v zvezi z opisom ukrepov, ki jih je izvedla Komisija v okviru prvotne kvantitativne analize, ni mogoče omajati metode in rezultatov analize, navedenih zgoraj.

100 Tožeča stranka v stališčih o pojasnilih, ki jih je predložila Komisija, trdi, da kvantitativna analiza nikakor ne more pomeniti niti najmanjšega indica o nedovoljenem dogovarjanju. Pri tem trdi, da primeri bigramov, ki jih je predložila Komisija, niso nikakor problematični, saj naj bi jih industrijski subjekti iz sektorja pnevmatik ali drugih sektorjev pogosto uporabljali, zato naj bi bilo ustrezne izjave mogoče preprosto pojasniti s podatki, povezanimi s proizvodi, trgom ali zadevnim obdobjem. Tožeča stranka je v zvezi s tem predložila odlomke *earnings calls* podjetij iz drugih industrijskih sektorjev ali drugih proizvajalcev pnevmatik, ki naj bi vsebovali izjave iste vrste, kot so sporne izjave. Ob tem še trdi, da obstajajo številne utemeljitve za take izjave, na primer izvajanje industrijske strategije, ki temelji na inovacijah, obstoj eksogenih inflacijskih napetosti ali potreba po odgovoru na vprašanja analitikov.

101 Vendar je treba ugotoviti, da se ta stališča v bistvu nanašajo manj na prvotno kvantitativno analizo kot pa na rezultate kvalitativne analize, opravljene zatem.

102 Kot pojasnjuje Komisija, je namreč kvantitativna analiza zgolj omogočila opredelitev sektorja pnevmatik v smislu, da so po preučitvi *earnings calls*, ki so bili del podatkovne zbirke, *earnings calls* glavnih proizvajalcev pnevmatik izstopali po vsaj precejšnji prisotnosti enega ali več bigramov, ki so bili uporabljeni kot ključni iskalni nizi. Kot pa prav tako pojasnjuje Komisija, prisotnost enega od bigramov v *earnings call* sama zase ni bila dovolj. Šele po tako imenovani kvalitativni analizi, ki jo je Komisija poimenovala tudi ročna preučitev, se je ustrezna izjava obravnavala, kot da bi lahko kazala na morebitno nedovoljeno dogovarjanje. Komisija še pojasnjuje, da je bila kvalitativna analiza odločilna za opredelitev zadevnih izjav v obravnavani zadevi, zlasti ker ji je omogočila boljše razumevanje konteksta, v katerega so bili umeščeni bigrami, in izločitev neupoštevnih dokumentov, pa tudi opredelitev potencialno problematičnih javnih izjav glavnih proizvajalcev pnevmatik, ki jih s kvantitativno analizo ni bilo mogoče opredeliti.

103 Torej se stališča tožeče stranke večinoma nanašajo na kontekst, v katerega se umešča izjava, ki je bila prvotno opredeljena najpogosteje prek bigrama in nato analizirana kvalitativno, kar je omogočilo ugotovitev, da gre po mnenju Komisije za izjavo, ki bi lahko kazala na potencialno nedovoljeno dogovarjanje. Te trditve bodo torej preučene v nadaljevanju v okviru presoje trditev v zvezi s samovoljnostjo izpodbijanega sklepa, ki naj ne bi temeljil na dovolj resnih indicih za utemeljitev v njem ugotovljenega suma.

104 Dalje, tudi če bi, kot trdi tožeča stranka, industrijski subjekti iz drugih sektorjev ali drugi proizvajalci pnevmatik morda dajali izjave, ki vsebujejo bigrame iz ene ali druge od kategorij, ki jih je opredelila Komisija, zato Komisiji še ne bi mogla biti odvzeta možnost, da podrobneje preuči – kot je navedla, da je to storila na kvalitativni ravni – sektor pnevmatik ali sektorje proizvajalcev pnevmatik, ki so bili avtorji izjav, opredeljenih na podlagi njene kvantitativne analize.

3) Zadostna resnost sporočenih indicev

105 V tem okviru preučitev indicev, ki jih je sporočila Komisija, in stališč, predloženih v zvezi s tem, omogoča dve ugotovitvi glede njihove zadostne resnosti.

i) Obstoj dovolj resnih indicev za utemeljitev suma o usklajevanju cen v glavnem obdobju

106 Ob upoštevanju prava, ki se uporablja, je treba najprej opozoriti, da protikonkurenčno ravnanje, ki ga domneva Komisija, zajema usklajevanje cen in, natančneje, „to, da so glavni proizvajalci pnevmatik usklajevali cene (zlasti veleprodajne cene) za nove nadomestne pnevmatike za avtomobile in tovornjake v EGP“.

107 Če pa bi bilo tovrstno ravnanje dokazano, je prepovedano s členom 101(1)(a) PDEU, ne glede na to, ali ima obliko sporazuma med podjetji ali usklajenega ravnanja, če je njegov cilj ali posledica, da se „neposredno ali posredno določajo nakupne ali prodajne cene ali drug[i] pogoj[i] poslovanja“. Ob tem v pravu Unije Komisija skupno voljo, ki jo pokaže več podjetij, da se na določen način na trgu določijo cene, obravnava kot enega od najhujših posegov v konkurenco.

108 Poleg tega je treba na ravni dejstev ugotoviti – kot je upravičeno navedla Komisija – da nekatere izjave, ki so jih glavni proizvajalci pnevmatik, na katere se nanaša njena preiskava, dali med svojimi *earnings calls* in v objavah v zvezi s ceno pnevmatik ali ceno surovin ter so bile vse dane v glavnem obdobju, pomenijo dovolj resne indice za utemeljitev suma o domnevnem usklajevanju v tem obdobju.

– *Izjave, ki jih je predložila Komisija*

109 Na podlagi preučitve različnih izjav, ki jih je izpostavila Komisija v več *earnings calls*, ki so potekali v delu enega od let v glavnem obdobju, je mogoče ugotoviti, da so različni proizvajalci pnevmatik javno podali vsak svoje namere in cenovne strategije.

110 Tako je Komisija ob predložitvi pojasnil in materialnih elementov, s katerimi je mogoče utemeljiti izpodbijani sklep, navedla, da je po preučitvi precejšnjega števila prepisov *earnings calls* in predstavitev glavnih proizvajalcev pnevmatik v EGP, med katerimi je tožeča stranka, ugotovila, da je določeno število izjav teh proizvajalcev sumljivih, saj naj bi se redno javno izrekali o načinu, kako naj bi njihovi konkurenti določali svoje cene, o svoji volji, da na trgu z vidika cen delujejo kot odločevalci ali sledilci, in o načinu, kako se bodo odzvali na spremembe cen svojih konkurentov.

111 Komisija je kot ponazoritev teh trditev predložila dva sklopa *earnings calls*, ki so potekali v delu enega od let v glavnem obdobju. Za vsakega od teh *earnings calls* je izpostavila natančno vsebino izjav, ki so se ji zdele upoštevne za utemeljitev suma. Komisija je še pojasnila, da po njenem mnenju tovrstne izjave niso odgovor na zakonsko zahtevo in da je, za primerjavo, preučitev *earnings calls* podjetij, ki delujejo v drugih sektorjih, potrdila, da se rednost, s katero so proizvajalci pnevmatik dajali take izjave, ne ujema s standardnim ravnanjem.

112 Nato je Komisija v odgovor na vprašanje Splošnega sodišča o časovni razsežnosti domnevnega usklajevanja predložila še druge *earnings calls* in predstavitev. Ti dokumenti so dopolnili *earnings calls*, predhodno predložene z odgovorom na tožbo, saj so pokrivali drugi del leta upoštevanega glavnega obdobja (glej točko 111 zgoraj). Za vsakega od teh dokumentov je izpostavila natančno vsebino izjav, ki se ji je zdela upoštevna za utemeljitev suma v zvezi z zadevnim letom.

113 Komisija v zvezi s tem napotuje na izjave, ki se začnejo z izrazi „želimo poslati signal“ („we want to send a signal“), „imamo v načrtu“ („we have plan to“), „strategija je, da se osredotočimo na“ („the strategy is to focus on“); „trudimo se, da bi ostali pri“ („we strive to stick to“); „naredili bomo vse, kar je v naši moči, za“ („we will do our best to“); „zmožni smo“ („we are able to“) in „nimamo namena iti v“ („not our intention to go for“) ter so jih po njenih navedbah proizvajalci pnevmatik, na katere se je nanašala preiskava, uporabljali za javno objavo ravnanja, ki so ga pravkar sprejeli ali ga bodo izoblikovali, oziroma včasih celo za napeljevanje konkurentov k takemu ravnanju.

114 Ker so za glavno obdobje obstajale take izjave, je Komisija lahko sumila, da je bilo vsaj verjetno – v smislu razumno predvidljivega – da je bil lahko cilj teh enostranskih javnih izjav poslati signal glavnim konkurentom z namenom, da bi se navedbe, ki so jih vsebovale v zvezi z namerami in cenovnimi strategijami zadevnih proizvajalcev, povzele ali upoštevale.

– *Drugi elementi, ki jih je predložila Komisija*

115 Kot upravičeno trdi Komisija, je bilo prav tako verjetno domnevati, da je sum, ki so ga vzbudile izjave, ugotovljene na podlagi kvalitativne analize, utemeljen z ugotovitvami na podlagi preučitve nekaterih objav v zvezi s cenami pnevmatik ali razvojem cen surovin in energije navzdol ali navzgor.

116 Po eni strani je Komisija namreč pojasnila, da je preučila objave cen glavnih proizvajalcev pnevmatik v zadevnem obdobju in ugotovila, da so se te pogosto zgodile na bližnje datume. Te trditve je ponazorila s predložitvijo različnih komunikacij s specializiranega spletišča, v katerih je bilo napoteno na zgoraj navedene objave, ki so se zgodile v istem času v glavnem obdobju.

117 Po drugi strani je Komisija na podlagi analize razvoja cen surovin in energije ugotovila obstoj uskladitve izjav proizvajalcev, kadar so se cene surovin ali energije spremenile. Tako je ugotovila, da so *earnings calls* različnih proizvajalcev vsebovali podobne izjave, ki so napeljevale na to, da se morajo cene pnevmatik zvišati, kadar je prišlo do zvišanja cen surovin in energije. Komisija naj bi prav tako ugotovila, da so proizvajalci, kadar so se cene surovin in energije znižale, podali izjave, ki so napeljevale na to, da se je treba izogniti znižanju cene. Kot ponazoritev teh trditev je predložila dva *earnings calls*, ki sta potekala na začetku enega od let v glavnem obdobju, in za vsakega od njih izpostavila točno vsebino izjav, ki se ji je zdela upoštevna za utemeljitev te ugotovitve. Napotila je tudi na predstavitev, ki je potekala v okviru enega od *earnings calls* za ugotovitev razvoja cen določenih surovin, zlasti v nekaterih letih glavnega obdobja. Poleg tega je ugotovila, da so se zaradi pandemije covida-19 cene surovin precej zvišale. V tem okviru naj bi se komunikacije podjetij nanašale na hitro zvišanje cen, kot naj bi bilo to ponazorjeno z dvema *earnings calls*, ki sta potekala v enem od let v glavnem obdobju in za katera je Komisija izpostavila točno vsebino izjav, ki so se ji zdele upoštevne za utemeljitev zgoraj navedene ugotovitve.

– *Stališča, ki jih je predložila tožeča stranka*

118 Stališča, ki jih je tožeča stranka predložila glede izjav, ki jih je izpostavila Komisija, in drugih elementov, na katere se sklicuje, ne omajajo presoje Komisije, ker so ta stališča presplošna ali temeljijo na predstavi, da mora imeti Komisija v tej fazi na voljo dokaze o domnevni kršitvi (glej v tem smislu sodbo z dne 31. marca 1993, Ahlström Osakeyhtiö in drugi/Komisija, C-89/85, C-104/85, C-114/85, C-116/85, C-117/85 in od C-125/85 do C-129/85, EU:C:1993:120, točki 70 in 71 ter navedena sodna praksa), in ne le dovolj resnih indicev.

119 Prvič, tožeča stranka to, da izjave, ki jih je navedla Komisija, niso dovolj resni indici o obstoju domnevnega usklajevanja, namreč utemeljuje s trditvijo, da gre za običajne in redne izjave tako v sektorju pnevmatik kot tudi v drugih industrijskih sektorjih.

120 Vendar je treba ugotoviti, da tudi ob predpostavki, da je mogoče po naravi enake izjave, ki so enako redne, kot so tiste v predloženih *earnings calls*, ugotoviti tudi v *earnings calls* drugih proizvajalcev pnevmatik ali industrijskih subjektov iz drugih sektorjev, zato Komisiji še ni mogoče odvzeti možnosti, da preveri sum, ki so ga vzbudili dovolj resni indici, s katerimi razpolaga v zvezi s proizvajalci pnevmatik, ki jih je opredelila.

121 Drugič, tožeča stranka navaja, da so odlomki *earnings calls*, ki jih navaja Komisija vsi pridobljeni iz izjav, danih v delih teh konferenčnih klicev, namenjenih vprašanjem in odgovorom. Take izjave naj torej ne bi bile spontane, ampak naj bi bile dane v odgovor na pobude finančnih analitikov, ki zastopajo poslovne banke, ne pa konkurentov. Od podjetja, ki se udeleži enega od *earnings calls* in

njegovega dela, namenjenega vprašanjem in odgovorom, naj bi se pričakovalo, da bo predstavilo in pojasnilo svoje obete glede na makroekonomski okvir. Take izjave naj bi bile vsaj v zvezi s podjetji s sedežem v Franciji tudi odgovor na zakonsko zahtevo po preglednosti, v skladu s katero naj bi bilo treba trgom nenehno sporočati vse informacije, ki niso bile dane na voljo javnosti in ki bi lahko, če bi ji bile dane na voljo, vplivale na tečaj zadevnega podjetja na borzi.

122 V zvezi s tem je treba po eni strani ugotoviti, da se z razlago zadevnih izjav, ki ji je dala prednost Komisija, ne izpodbija pravica podjetij do organizacije *earnings calls*. Ta razlaga v okviru obravnavane zadeve ne posega niti v zakonsko zahtevo po finančni preglednosti. Bolj kot to namreč temelji na predstavi, da podjetja sicer lahko organizirajo *earnings calls* in morajo izpolnjevati zakonske zahteve v zvezi s finančnim poročanjem, ne smejo pa teh konferenčnih klicev izkoristiti za to, kar Komisija sumi, da je morebitno nedovoljeno dogovarjanje. V zvezi s tem Komisija lahko šteje, da nobena potreba po odgovoru na vprašanja analitikov niti nobena zakonska obveznost glede finančne preglednosti zadevnim podjetjem ne dovoljuje usklajevanja za to, da „neposredno ali posredno določajo nakupne ali prodajne cene ali druge pogoje poslovanja“, v smislu člena 101(1)(a) PDEU.

123 Po drugi strani, kar zadeva vprašanje, ali zadevnih izjav ni mogoče pojasniti z razlago, ki ji je dala prednost Komisija, ampak z drugimi razlagami, ki jih predlaga tožeča stranka, torej enkratno potrebo po odgovoru na vprašanje analitika ali splošno zahtevo v zvezi s finančnim poročanjem, je treba ugotoviti, da je tako vprašanje v tej fazi preiskave prezgodnje. V obravnavani zadevi zadostuje ugotovitev, da trditev tožeče stranke, da zadevne izjave, predvsem tiste, za katere Komisija meni, da se nanašajo na način, kako naj bi konkurenti določali svoje cene, na to, ali naj v zvezi s cenami delujejo kot odločevalci ali sledilci, ali na način, kako se bo zadevni proizvajalec odzval na spremembe cen konkurentov, izhajajo iz potrebe po odgovoru na vprašanja analitikov ali se z njimi izpolnjujejo zakonske zahteve, ni dovolj za to, da se omaje verjetnost razlage, ki ji je za utemeljitev izpodbijanega sklepa dala prednost Komisija (glej točko 87 zgoraj).

124 Tretjič, tožeča stranka trdi, da izjave, ki jih je navedla Komisija, vsebujejo le splošne navedbe o konkurenčnem okolju v sektorju pnevmatik z napotili na pritisk na cene in razmere inflacije ter o njeni cenovni politiki, povezani z njenim „premium položajem“. Prve navedbe naj bi bile splošne in splošno znane. Nanašale naj bi se na eksogene dejavnike, s katerimi naj bi bili analitiki, ki naj bi si prizadevali ugotoviti posledice za ekonomsko uspešnost podjetij, seznanjeni. Druge naj bi le povzemale jasen položaj, ki ga ima tožeča stranka že več let. Poleg tega naj bi izjave v zvezi s spremembami cen konkurentov le odražale ekonomsko racionalnost vsakega podjetja in naj bi kazale na običajno konkurenco. To naj bi pojasnjevalo tudi ugotovitve, ki jih je Komisija izpeljala iz objav v zvezi s cenami pnevmatik in vhodnimi cenami.

125 Iz tega izhaja, da tožeča stranka tudi sama priznava, da verjetnost razlage, ki ji daje prednost Komisija, izpodbija s trditvijo, da obstajajo „druge verjetne utemeljitve“ poleg tiste, s katero je Komisija v tej fazi pojasnila vsebino izjav, ki jih navaja.

126 Vendar je bilo ob upoštevanju vsebine upoštevanih javnih izjav (glej točko 113 zgoraj), ki bi lahko po razlagi, ki ji je dala prednost Komisija, kazale na usklajevanje o cenah pnevmatik, in različnih elementov, predloženih za utemeljitev suma, ki so ga vzbudile te izjave, verjetno predpostaviti, da bi domnevno usklajevanje lahko obstajalo in ga je bilo torej treba preveriti.

127 V teh okoliščinah bo preučitev drugih verjetnih utemeljitev, ki jih navaja tožeča stranka, opravljena v poznejši fazi, če se bo izkazalo, da je sum Komisije potrjen z rezultati njenih preverjanj. Te druge razlage niso dovolj za zavrnitev verjetnosti razlage, ki ji je dala prednost Komisija.

128 Četrtič, opozoriti je treba, da je na podlagi vprašanj, ki jih je postavila tožeča stranka, zlasti ob upoštevanju obrazložitve izpodbijanega sklepa (glej točko 47 zgoraj), Komisija v odgovor na prve ukrepe procesnega vodstva predložila pojasnila glede svoje razlage indicev, ki jih je imela na voljo v zvezi z obsegom cen, na katere se je nanašalo domnevno usklajevanje.

129 V zvezi s tem je Komisija navedla, da se njena preiskava osredotoča na informacije v zvezi s prihodnjimi namerami in cenovnimi strategijami, ki so jih sporočali glavni proizvajalci pnevmatik zlasti prek svojih *earnings calls*.

130 Glede tega je Komisija navedla, da je ugotovila, da so glavni proizvajalci pnevmatik v okviru *earnings calls* pogosto napotovali na „veleprodajne cene“ (sell-in prices ali wholesale prices), to je prve cene, ki se zaračunajo v vrednostni verigi. Na splošno gre za cene, ki jih proizvajalci pnevmatik zaračunavajo, kadar pnevmatike zapustijo njihovo tovarno. Komisija je še pojasnila, da je v istem okviru ugotovila redna napotila na *sell-out prices*, to je cene, ki se zaračunajo nižje v vrednostni verigi.

131 Komisija je za ponazoritev teh trditev predložila dva *earnings calls* konkurentov tožeče stranke, ki sta potekala prvi med glavnim obdobjem, drugi pa pred glavnim obdobjem, vendar ne v predhodnem obdobju. Iz izjav, povzetih iz teh *earnings calls*, ki jih je izpostavila Komisija, je razvidno, da se omenjajo položaj cen, inventar ali tržni deleži tako v zvezi s prodajo ob zapustitvi tovarne kot tudi v zvezi s prodajo ob zapustitvi distributerja.

132 Komisija je v tem okviru pojasnila, da so po njenem mnenju v okviru pregleda, ki ga je odredila zaradi preverjanja suma o domnevnem usklajevanju, zanimive vse cene, ki se zaračunavajo v celotni vrednostni verigi. V zvezi s tem navaja, da izjave, dane v okviru *earnings calls*, odražajo usmeritve, dane na najvišji ravni vodstva zadevnih proizvajalcev, kar zadeva njihove prihodnje namere in cenovne strategije. Te splošne usmeritve bi bilo mogoče kot take povzeti v celotni vrednostni verigi. Komisija namreč meni, da se te izjave nanašajo tako na usmeritve cen navzgor ali njihovo ohranjanje na določeni ravni kot tudi na strategijo, osredotočeno bolj na ceno kot na konkurenco na podlagi količine. Iz teh razlogov meni, da bi bile zadevne izjave lahko upoštevne tako za določitev veleprodajnih cen kot tudi za določitev maloprodajnih cen.

133 Poleg tega je Komisija navedla, da so bili glavni proizvajalci pnevmatik v Evropi večinoma vertikalno integrirani in so torej delovali tako na ravni proizvodnje pnevmatik kot tudi na ravni maloprodajnega trga. Torej naj bi imeli interes za to, da se zvišanja cen na ravni veleprodajnega trga odrazijo v maloprodajnih cenah nižje v verigi, da bi tako zagotovili cilje marže skozi celotno vrednostno verigo. Po njenem mnenju torej ni mogoče izključiti, da je bilo treba cenovne strategije, sporočene med zadevnimi *earnings calls*, izvajati nižje v vrednostni verigi, da bi se tako dosegel želeni rezultat.

134 V zvezi s tem tožeča stranka v svojih stališčih trdi, da bi morala biti pojasnila, ki jih je predložila Komisija, vključena v izpodbijani sklep. Širše, tožeča stranka še navaja, da, kar zadeva tako *sell-in prices* kot tudi *sell-out prices*, izjave, ki jih navaja Komisija, že po definiciji ne morejo biti dovolj

resni indici iz različnih razlogov, ki se navezujejo na primer na to, da zadevne izjave napotujejo na dokončne odločitve o spremembi cene, da so te izjave splošne in nenatančne ali da so v zvezi s *sell-out prices* vse maloprodajne cene pnevmatik javni in lahko dostopni podatki.

135 Vendar je treba ugotoviti, da je Komisija z navedbo, da naj bi se domnevno usklajevanje navezovalo na „to, da so glavni proizvajalci pnevmatik usklajevali cene (zlasti veleprodajne cene)“, uporabila formulacijo, ki ustreza vsebini indicev, ki jih je imela na voljo in ki so dovolj resni za utemeljitev suma v zvezi z morebitnim nedovoljenim ravnanjem, ki izhaja iz nekaterih javnih izjav, ki so jih dali proizvajalci pnevmatik, na katere se nanaša izpodbijani sklep, v okviru svojih *earnings calls*.

136 Glede na pojasnila Komisije v fazi, v kateri je sodišče Unije preverilo vsebino teh indicev, potrjenih z navedbo tožeče stranke na obravnavi, da se del njene prodaje novih nadomestnih pnevmatik v EGP opravi na maloprodajni ravni, je ta institucija lahko verodostojno menila, da njen sum in dovolj resni indici, ki jih je imela na voljo, zajemajo celotno vrednostno verigo, omenjeno med *earnings calls*, ne pa samo ali izključno prodaje, opravljene po veleprodajnih cenah.

137 V teh okoliščinah bo preučitev različnih pojasnil, ki jih navaja tožeča stranka, opravljena v poznejši fazi, če se bo izkazalo, da je sum Komisije potrjen z rezultati njenih preverjanj. Ta druga pojasnila v obravnavani zadevi v fazi sodnega nadzora izpodbijanega sklepa ne zadostujejo za zavrnitev verjetnosti razlage, ki ji je dala prednost Komisija, kar zadeva obseg pojma cene, navedenega v tem sklepu za utemeljitev preverjanja.

138 Skratka, iz navedenega je razvidno, da je glede na vsebino različnih sporočenih javnih izjav in različnih elementov, predloženih za utemeljitev suma, ki so ga vzbudile te izjave, razlaga, ki ji je dala prednost Komisija, v skladu s katero so ti indici kot celota omogočali ugotovitev, da je verjetno, da so glavni proizvajalci pnevmatik, na katere se nanaša izpodbijani sklep, usklajevali svoje cene novih nadomestnih pnevmatik za avtomobile in tovornjake v EGP v glavnem obdobju, ne da bi bilo mogoče izključiti, da se je navedeno morebitno usklajevanje začelo že prej in da je v času pregleda še trajalo, utemeljena.

139 V teh okoliščinah je treba očitek v zvezi s samovoljnostjo izpodbijanega sklepa, ker naj sum v zvezi z glavnim obdobjem v smislu, opredeljenem v prvem stavku točke 4 obrazložitve, ne bi bil podkrepljen z dovolj resnimi indici, zavrniti kot neutemeljen.

ii) Neobstoj dovolj resnih indicev za utemeljitev suma o usklajevanju cen v predhodnem obdobju

140 Kar zadeva predhodno obdobje, je treba ugotoviti, da je Komisija v odgovor na vprašanje Splošnega sodišča o časovni razsežnosti domnevnega usklajevanja priznala – kot je potrdila na obravnavi – da Splošnemu sodišču ni sporočila indicev, sočasnih s tem obdobjem.

141 Ta element je upošteven za presojo, saj – kot navaja tožeča stranka – je iz pojasnil, ki jih je predložila Komisija, razvidno, da je preiskovano obdobje, uporabljeno za kvantitativno analizo na sto tisoče *earnings calls*, ki jih je prejela, dovolj dolgo za to, da hkrati zajema glavno obdobje in predhodno obdobje (glej točke od 95 do 98 zgoraj).

142 Tako je treba ugotoviti, da je Komisija na podlagi dveh kategorij bigramov, ki jih je opredelila, in kvalitativne analize, ki jo je opravila zatem, sicer lahko opredelila nekatere *earnings calls*, kar zadeva glavno obdobje, ni pa navedla, da je lahko take *earnings calls* opredelila, kar zadeva predhodno obdobje. Vendar je ob upoštevanju števila in raznolikosti bigramov, uporabljenih za

kvantitativno analizo, dovoljena predpostavka, da bi bili upoštevni *earnings calls* v zvezi s predhodnim obdobjem, če bi obstajali, opredeljeni na enak način kot v zvezi z glavnim obdobjem. Komisija Splošnemu sodišču kljub temu ni predložila nobenega pojasnila v zvezi s tem niti nobenega ustreznega dokumenta, čeprav je bila pozvana, naj v obliki, ki se ji zdi primerna za potrebe dokazovanja, kar zadeva zadostno resnost indicev, ki jih je imela na voljo, predloži različne elemente, na katere je napotila v drugem stavku točke 4 obrazložitve izpodbijanega sklepa, ki vsebuje sklic na predhodno obdobje.

143 V teh okoliščinah mora Splošno sodišče upoštevati dejstvo, da mu Komisija ni mogla predložiti – kot je to lahko storila v zvezi z glavnim obdobjem – javnih izjav, ki so jih glavni proizvajalci pnevmatik dali med *earnings calls*, ki so potekali v predhodnem obdobju.

144 Kar poleg tega zadeva indice, ki ustrezajo sumu, ki je v izpodbijanem sklepu naveden v zvezi s predhodnim obdobjem, Komisija trdi, da se je njena pozornost na to obdobje usmerila zaradi več *earnings calls*, ki so potekali po njem.

145 Po navedbah Komisije v zvezi s tem je bilo v teh *earnings calls* iz časa po predhodnem obdobju, napoteno na to obdobje v okviru komentarjev glavnih proizvajalcev pnevmatik, navedenih v izpodbijanem sklepu, kar zadeva posredni učinek zvišanj cen surovin.

146 Tako se je Komisija sklicevala na javno izjavo enega od konkurentov v okviru *earnings call*, ki je potekal v glavnem obdobju, v kateri je bilo napoteno na „cikel“. V skladu s to izjavo naj bi se izgube dobička, povezane z zvišanjem stroškov surovin, v celoti povrnile v letu, ki je sledilo temu ciklu.

147 Še v drugih *earnings calls*, ki jih je predložila Komisija, je bilo prav tako napoteno na predhodno obdobje. Trije od teh *earnings calls* so potekali v predhodnih letih blizu glavnega obdobja, štirje od njih in predstavitev pa v glavnem obdobju. Glede na vsebino teh izjav, ki jo je izpostavila Komisija, so zadevni glavni proizvajalci pnevmatik takrat aktualni položaj primerjali s položajem, v katerem je bil vsak od njih v času, ko je na trgu prišlo do precejšnjih zvišanj surovin.

148 Komisija meni, da bi ta napotila lahko pomenila indic o usklajevanju v predhodnem obdobju, kar tožeča stranka v stališčih v zvezi s tem izpodbija.

149 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da izjave, ki jih navaja Komisija za potrditev obstoja dovolj resnih indicev za vzbuditev suma o usklajevanju, navedenega v izpodbijanem sklepu, kar zadeva predhodno obdobje, po naravi niso enake izjavam, preučenim v zvezi z glavnim obdobjem. To ugotovitev je Komisija potrdila na obravnavi.

150 Medtem ko namreč usklajevanje, ki ga domneva Komisija, temelji na predstavi, da so se glavni proizvajalci pnevmatik vzajemno obveščali vsak o svojih prihodnjih namerah in cenovnih strategijah, ter so iz indicev, sporočenih v zvezi z glavnim obdobjem, razvidne javne izjave, ki bi jih bilo mogoče upoštevati kot dokaz takega usklajevanja, iz različnih izjav, predloženih v zvezi s predhodnim obdobjem, niso razvidne prihodnje namere ali cenovne strategije, ki bi jih bilo mogoče izvesti v tem obdobju.

151 Iz teh izjav je namreč razvidno – na primer iz najstarejše, na katero napotuje Komisija – da zadevni proizvajalec sogovornike opozarja, da ni prvič, da se je cena surovin zvišala, in da je v preteklosti to zvišanje lahko prenesel naprej. Vendar bi usklajevanje, ki bi ga javna izjava v zvezi s prenosom zvišanja lahko pomenila, po razlagi, ki ji je dala prednost Komisija, veljalo le za prihodnost. V obravnavani zadevi Komisija ni predložila indicev, na podlagi katerih bi bilo mogoče

šteti, da so se glavni proizvajalci pnevmatik v predhodnem obdobju, ko naj bi se cene surovin prav tako precej zvišale, usklajevali na podoben način, kot je to dokumentirano v nadaljevanju v zvezi z glavnim obdobjem, ali na drug način, ki se razlikuje od tega, ki naj bi ga uporabili v navedenem glavnem obdobju.

152 Poleg tega ni Komisija Splošnemu sodišču predložila nobenega elementa, na podlagi katerega bi bilo mogoče sklepati o drugi vrsti usklajevanja, ki se razlikuje od te, na katero se nanaša sum iz obravnavane zadeve.

153 Skratka, iz navedenega je razvidno – ker po eni strani ne obstajajo upoštevni elementi, sočasni s predhodnim obdobjem, čeprav je bilo vključeno v preiskovano obdobje, ki ga je Komisija uporabila v svoji kvantitativni analizi (glej točko 95 zgoraj), in ker po drugi strani ne obstajajo drugi upoštevni elementi, s katerimi bi bilo mogoče dokazati obstoj morebitnega usklajevanja v predhodnem obdobju – da razlaga, ki ji je dala prednost Komisija, to je, da je verjetno, da so glavni proizvajalci pnevmatik, na katere se nanaša izpodbijani sklep, cene novih nadomestnih pnevmatik za avtomobile in tovornjake v EGP usklajevali v predhodnem obdobju, ni dovolj dokazana.

154 V teh okoliščinah je treba očitek v zvezi s samovoljnostjo izpodbijanega sklepa, ker naj sum v zvezi s predhodnim obdobjem v smislu, opredeljenem v drugem stavku točke 4 obrazložitve, ne bi bil utemeljen z dovolj resnimi indici, šteti za utemeljen. Izpodbijani sklep je torej treba v tej točki razglasiti za delno ničen.

4. Drugi del: nesorazmernost izpodbijanega sklepa

155 Tožeča stranka trdi, da izpodbijani sklep ni v skladu z načelom sorazmernosti iz teh razlogov: neobstoj tveganja za dokaze, čezmeren poseg v dobro delovanje podjetja, čezmerna javna izpostavljenost sklepov o odreditvi pregleda in možnost uporabe manj omejujočega ukrepa, to je zahteve po informacijah.

156 Uvodoma je treba opozoriti, da načelo sorazmernosti, ki je eno od splošnih načel prava Unije, zahteva, da akti institucij Unije ne prestopijo meje tistega, kar je primerno in potrebno za uresničitev zastavljenega cilja, pri čemer je treba takrat, ko je mogoče izbirati med več primernimi ukrepi, uporabiti najmanj omejujočega, povzročene neugodnosti pa ne smejo biti čezmerne glede na zastavljene cilje (glej sodbo z dne 25. novembra 2014, Orange/Komisija, T-402/13, EU:T:2014:991, točka 22 in navedena sodna praksa).

157 Kar zadeva sklep o odreditvi pregleda, spoštovanje načela sorazmernosti pomeni, da predvideni ukrep ne povzroča čezmernih in nesprejemljivih neprijetnosti glede na zastavljene cilje. Natančneje, izbira Komisije med zahtevo za informacije in pregledom, odrejenim s sklepom, ni odvisna od okoliščin, kot so posebna resnost položaja, izredna nujnost ali potreba po absolutni diskretnosti, ampak od potrebe po ustrezni preiskavi glede na posebnosti obravnavane zadeve. Zato – kadar je namen sklepa o odreditvi pregleda le, da Komisija zbere vse elemente, potrebne za presojo morebitnega obstoja kršitve Pogodbe – tak sklep ne krši načela sorazmernosti (glej v tem smislu sodbo z dne 25. novembra 2014, Orange/Komisija, T-402/13, EU:T:2014:991, točka 23 in navedena sodna praksa).

158 Komisija je načeloma pristojna, da presodi, ali je neki podatek nujen za to, da se dokaže kršitev pravil o konkurenci, in tudi če že razpolaga z indici ali celo dokazi o obstoju kršitve, lahko legitimno presodi, da je treba odrediti dodatna preverjanja, ki ji omogočajo boljšo opredelitev kršitve ali njenega trajanja (glej sodbo z dne 25. novembra 2014, Orange/Komisija, T-402/13, EU:T:2014:991, točka 24 in navedena sodna praksa).

159 V obravnavani zadevi je mogoče trditve tožeče stranke v podporo kršitvi načela sorazmernosti razdeliti v dve kategoriji glede na to, ali se z njimi graja nujnost izpodbijanega sklepa, kar pomeni neobstoj druge manj omejujoče možnosti, ali pa se z njimi grajajo čezmerne posledice sklepa o odreditvi pregleda za njeno delovanje in uspešnost, kar naj bi posledično dokazovalo, da bi bilo bolje uporabiti manj omejujoč ukrep.

a) Očitki, ki se nanašajo na nenujnost izpodbijanega sklepa

160 Tožeča stranka trdi, da po eni strani tveganje prikrivanja ali uničenja dokazov, navedeno v izpodbijanem sklepu, ni obstajalo, saj je bila Komisija z iskanimi informacijami že seznanjena ali se je lahko z njimi brez težav seznanila, in da je po drugi strani obstajala manj omejujoča možnost kot sprejetje takega sklepa, to je v obravnavani zadevi zahteva po informacijah, predložena v skladu s členom 18 Uredbe št. 1/2003, s katero naj bi se neobstoj odgovora ali nepopoln odgovor kaznoval z globo, ki lahko znaša do 1 % skupnega prometa v predhodnem poslovnem letu, zaradi česar naj bi bila ta določba, ki je bila uporabljena v drugih podobnih zadevah, zelo učinkovita.

161 Komisija izpodbija trditve tožeče stranke.

162 Na prvem mestu, v zvezi z neobstojem tveganja za dokaze je treba opozoriti – kot poudarja Komisija – da je bil namen izpodbijanega sklepa ta, da se ji omogoči zbiranje informacij, potrebnih za preverjanje obstoja domnevnega usklajevanja.

163 V zvezi s tem dejstvo, da je Komisija zbrala dovolj resne indice za utemeljitev pregleda, ne more učinkovati tako, da se ji prepreči pridobitev dodatnih informacij ali preverjanje informacij, ki jih ima na voljo, s pregledom.

164 Prav tako zaradi dejstva, da ti indici temeljijo večinoma na vsebini nekaterih javnih izjav, ki so jih proizvajalci pnevmatik, navedeni v izpodbijanem sklepu, dali med svojimi *earnings calls*, Komisiji ne more biti odvzeta možnost, da preuči upoštevne dokumente ali postavi vprašanja vpletenim osebam, da bi tako pridobila informacije, ki jih potrebuje za dopolnitev ali preverjanje svojega suma.

165 V zvezi s tem Komisiji ni mogoče očitati, da je poskusila take informacije zbrati pri omejeni skupini oseb, ki bi lahko znotraj zadevnega podjetja imele dokaze, na podlagi katerih bi bilo mogoče bolje opredeliti predmet, razloge in delovanje domnevnega usklajevanja. Komisija v zvezi s tem upravičeno navaja, da je bilo zanjo upoštevno pridobiti informacije v zvezi z internimi razpravami glede priprave in spremljanja *earnings calls* ter priprave odločitev o cenah v zvezi z usklajevanjem cen med proizvajalci pnevmatik, opisanim v tem sklepu.

166 V takem položaju Komisija ni mogla izključiti možnosti, da bi, če pregled ne bi bil nenapovedan, obstajalo tveganje, da bi bile nekatere upoštevne informacije izkrivljene ali uničene. Poleg tega je v točki 8 obrazložitve izpodbijanega sklepa izpostavljeno tako tveganje za dokaze, ki se nanašajo na

„informacije v zvezi s sumom usklajevanja prihodnjega ravnanja na trgih v zvezi s cenami (zlasti veleprodajnimi cenami) zadevnih proizvodov in v zvezi s sumom, da so se proizvajalci odločili prek javnih sredstev konkurente obveščati o prihodnjih cenovnih politikah“.

167 Ob upoštevanju obrazložitve izpodbijanega sklepa glede vsebine domnevnega usklajevanja in dovolj resnih indicev, s katerimi je bil sum o usklajevanju utemeljen, Komisija torej ni mogla izključiti obstoja tveganja, da bodo iskani dokazi prikriti ali uničeni, zato je bila, da bi to tveganje upoštevala, uporaba sklepa o odreditvi pregleda nujna.

168 Na drugem mestu, v zvezi z možnostjo uporabe zahteve po informacijah namesto sklepa o odreditvi pregleda je treba šteti, da s tako zahtevo ne bi bilo mogoče zbrati vseh informacij in dokazov, potrebnih za preiskavo.

169 Kot je razvidno iz izpodbijanega sklepa, je Komisija v obravnavani zadevi namreč menila, da je sklep o odreditvi pregleda nujen zaradi preverjanja vseh dejstev v zvezi z domnevnim usklajevanjem, okoliščin, v katerih naj bi potekalo, in identitete zadevnih podjetij, da se je tako preprečilo izkrivljenje ali uničenje upoštevnih informacij, kar bi se lahko zgodilo, če bi se zbirale prek zahteve po informacijah ali predhodno napovedanega pregleda, in da se je zagotovila učinkovitost pregleda s tem, da je lahko hkrati potekal v vseh domnevno vpletenih podjetjih, ne da bi bila ta predhodno opozorjena.

170 Kot poleg tega navaja Komisija, je precejšnja razlika med zneskom globe, zagrožene za storitev kršitve člena 101(1) PDEU, in zneskom globe, zagrožene v primeru neodziva na zahtevo po informacijah. Zaradi te razlike ni mogoče izključiti, da bi bilo lahko podjetje, na katero se nanaša zahteva po informacijah, v skušnjavi, da nanjo ne odgovori, tudi če bi bilo iz tega razloga sankcionirano, če bi se lahko tako izognilo sankcioniranju zaradi kršitve člena 101(1) PDEU.

171 Izbira instrumenta, uporabljenega za zbiranje informacij, upoštevnih za preiskavo, pa naj gre za pregled, odrejen na podlagi sklepa v skladu s členom 20(4) Uredbe št. 1/2003, ali za zahtevo po informacijah, sprejeto na podlagi člena 18 te uredbe, je tako odvisna od analize, ki jo opravi Komisija ob upoštevanju posebnega položaja preiskave, ki poteka. Zgolj to, da je Komisija v drugih zadevah, na katere se sklicuje tožeča stranka, morda uporabila zahtevo po informacijah, v zvezi s tem ne zadostuje za to, da se omaje zakonitost izbire v tej zadevi iz razlogov, navedenih v izpodbijanem sklepu.

172 Iz navedenega je razvidno, da je treba kot neutemeljene zavrniti trditve tožeče stranke v zvezi z nenujnostjo izpodbijanega sklepa, ker naj ne bi bilo tveganja za dokaze ali naj bi bilo mogoče uporabiti manj omejujoč ukrep.

b) Očitki glede škodljivih posledic izpodbijanega sklepa

173 Tožeča stranka trdi, da je imel izpodbijani sklep škodljive posledice na eni strani za njeno dobro delovanje med potekom pregleda, po drugi strani pa za njeno ekonomsko uspešnost zaradi javne izpostavljenosti tega sklepa. V teh okoliščinah naj glede na tako čezmerne posledice izpodbijanega sklepa tega ne bi bilo mogoče šteti za skladnega z načelom sorazmernosti.

174 Komisija izpodbija trditve tožeče stranke.

175 Na prvem mestu, glede čezmernih motenj za dobro delovanje podjetja, ki mu je odrejeno, naj se podredi pregledu, je treba ugotoviti, da trditvam tožeče stranke v zvezi s tem manjka dejanska podlaga.

176 Najprej, opozoriti je namreč treba, da so pregledi načeloma nujni, kadar Komisija sumi o obstoju kršitve pravil o konkurenci, določenih s Pogodbo DEU. Tak poseg javnega organa v pravico podjetja do spoštovanja stanovanja in komunikacij ostaja sorazmeren, kadar je znotraj utemeljenih meja predmeta, opredeljenega v sklepu o pregledu, kar pomeni, da ima izvajanje takega sklepa nujno neugodnosti, neločljivo povezane z dobrim delovanjem podjetja, s katerimi tožeča stranka ne more biti ne seznanjena.

177 Vendar v obravnavani zadevi ob upoštevanju dovolj resnih indicev, ki jih je imela na voljo Komisija, ni mogoče šteti, da je lahko izpodbijani sklep povzročil nesorazmerno oviro za dobro delovanje tožeče stranke.

178 Poleg tega je treba ugotoviti, da se pojasnila Komisije vsekakor zdijo taka, da je z njimi dokazano, da neugodnosti, povzročene zaradi odločitve za odreditev pregleda, niso čezmerne in nedopustne glede na cilje, zastavljene z zadevnim pregledom.

179 Komisija je, ne da bi tožeča stranka to izpodbijala, tako za vsak primer še navedla, da je pregled potekal, kolikor je bilo mogoče nevsiljivo. Natančneje, navedla je, da je zasegla delovno orodje štirih oseb, ki jim ga je kmalu vrnila. Mobilni telefoni teh oseb so bili namreč vrnjeni v približno 24 urah (večinoma še prej), pri čemer je Komisija, da bi jim omogočila nadaljnje delo z uporabo običajnih telefonskih številk, nekatere kartice SIM vrnila, še preden je vrnila mobilne telefone. Kar zadeva zasežene prenosne računalnike, ga je ena od štirih oseb dobila nazaj še istega dne, preostali računalniki pa naj bi bili vrnjeni v 48 urah. Ker so bili vsi podatki shranjeni na strežnikih tožeče stranke, zadevnim osebam, ker so jim bili v tem kratkem obdobju odvzeti prenosni računalniki, ni bilo preprečeno delo z uporabo drugih sredstev. Poleg tega je bilo za pridobivanje podatkov, shranjenih na elektronskih nosilcih, potrebnega več časa, kot bi ga bilo potrebnega običajno, zaradi varnostnega sistema, ki ga je vzpostavila tožeča stranka in je otežil pridobivanje. Vsekakor tožeča stranka ne bi mogla trditi, da je bilo njeno delovanje moteno, ker sta morala dva uslužbenca njene informacijske službe Komisiji pri tem pomagati.

180 Torej je treba kot neutemeljeno zavrniti trditev tožeče stranke v zvezi z zatrjevanimi škodljivimi posledicami, kar zadeva njeno dobro delovanje.

181 Na drugem mestu, v zvezi s škodljivimi posledicami za uspešnost podjetja, ki naj bi izhajale iz čezmerne javne izpostavljenosti pregleda, ki ga odredi Komisija, je treba uvodoma navesti, da se take trditve bolj nanašajo na problematiko odškodnine za nastalo škodo kot pa na spor o zakonitosti akta.

182 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da v skladu s trditvami tožeče stranke Komisijina objava pregleda izhaja iz akta, ki je ločen od izpodbijanega sklepa. V obravnavani zadevi gre za sporočilo za medije IP/24/561, naslovljeno „Komisija opravlja nenapovedane preglede v zvezi s protikonkurenčnimi ravnanji v sektorju pnevmatik“, objavljeno na spletišču Komisije 30. januarja 2024, to je v času, ko se je začel pregled pri tožeči stranki (v nadaljevanju: sporočilo za medije).

183 Vendar se po eni strani sporočilo za medije v tej zadevi ne izpodbija.

184 Po drugi strani in vsekakor, kot navaja Komisija, je mogoče ugotoviti, da je objava sporočila za medije njena običajna praksa. Ugotoviti je še mogoče, da v njem tožeča stranka ni bila poimenovana, ampak je bil le naveden sektor pnevmatik v Uniji.

185 V obravnavani zadevi je bilo v sporočilu za medije pojasnjeno, da „se Komisija boji, da so podjetja, na katera se nanašajo pregledi, usklajevala svoje cene, vključno z uporabo javnih komunikacij“.

186 V sporočilu za medije je bilo še navedeno, da ni mogoče iz tega izpeljati nobene ugotovitve o krivdi zadevnih podjetij, saj so „nenapovedani pregledi predhodna faza preiskav sumov o protikonkurenčnih ravnanjih“, ter da izvedba takih pregledov „ne pomeni, da so zadevna podjetja kriva protikonkurenčnega ravnanja, in nikakor ne vpliva na izid same preiskave“.

187 V teh okoliščinah se na učinke, ki jih je opisala tožeča stranka, ni mogoče uspešno sklicevati pri dokazovanju nesorazmernosti izpodbijanega sklepa v obravnavani zadevi.

188 Torej je treba kot brezpredmetno zavrniti trditev tožeče stranke v zvezi z zatrjevanimi škodljivimi posledicami, kar zadeva njeno uspešnost po tem, ko je Komisija objavila sporočilo za medije.

189 Iz navedenega izhaja, da tožeča stranka ni dokazala, zakaj je bil sklep o pregledu nesorazmeren. Drugi del drugega tožbenega razloga je torej treba zavrniti.

5. Predlog

190 Iz navedenega izhaja, da je treba glede na neobstoj dovolj resnih indicev, s katerimi bi bilo mogoče utemeljiti sume, navedene v drugem stavku točke 4 obrazložitve, izpodbijani sklep v zvezi s tem razglasiti za delno ničen, ker je samovoljen in ker je bila kršena pravica tožeče stranke do spoštovanja njenega stanovanja in komunikacij.

191 V preostalem se tožba zavrne.

IV. Stroški

192 V skladu s členom 134(3) Poslovnika Splošnega sodišča vsaka stranka nosi svoje stroške, če vsaka uspe samo deloma. Vendar lahko Splošno sodišče, če se zdi to glede na okoliščine v zadevi upravičeno, odloči, da ena stranka poleg svojih stroškov nosi tudi del stroškov druge stranke.

193 Ker je treba v obravnavani zadevi izpodbijani sklep razglasiti za delno ničen, Splošno sodišče ocenjuje, da je treba odločiti, da vsaka stranka nosi svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (drugi senat)

razsodilo:

1. **Sklep Komisije C(2024) 243 final z dne 10. januarja 2024, s katerim je bilo družbi Compagnie Générale des Etablissements Michelin in vsem družbam, ki jih ta družba neposredno ali posredno nadzoruje, odrejeno, naj se podredijo pregledu v skladu s členom 20(4) Uredbe Sveta (ES) št. 1/2003 (zadeva AT.40863 – Hoops), se razglasi za ničen v delu, v katerem se nanaša na obdobje iz drugega stavka točke 4 obrazložitve tega sklepa.**

2. **V preostalem se tožba zavrne.**

3. **Družba Compagnie générale des établissements Michelin in Evropska komisija nosita svoje stroške.**

Marcoulli Tomljenović Spangsberg Grønfeldt

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu,9. julija 2025.

Podpisi [i]

Kazalo

I. Dejansko stanje . . . 2

II. Predlogi strank . . . 3

III. Pravo . . . 4

A. Prvi tožbeni razlog: nezadostna obrazložitev . . . 5

1. Uvodne ugotovitve . . . 5

2. Očitek, ki se nanaša na kratko ali splošno obrazložitev . . . 6

3. Očitek, ki se nanaša na nedoločno, dvoumno, nenatančno ali široko obrazložitev ter njene posledice za razumevanje tega, kar se očita . . . 7

B. Drugi tožbeni razlog: kršitev pravice tožeče stranke do spoštovanja stanovanja in komunikacij . . . 9

1. Uvodne ugotovitve . . . 9

2. Podobnost med primerom, navedenim v Smernicah iz leta 2023, in domnevnim usklajevanjem . . . 10

3. Prvi del: samovoljnost izpodbijanega sklepa . . . 12

a) Nenujnost predložitve vseh informacij, ki jih je Komisija imela na voljo, v izpodbijanem sklepu . . . 12

b) Zadostna resnost indicev, ki jih je predložila Komisija za utemeljitev izpodbijanega sklepa . . . 13

1) Uvodne ugotovitve . . . 13

2) Metoda, uporabljena za opredelitev sumljivih izjav . . . 15

3) Zadostna resnost sporočenih indicev . . . 17

i) Obstoj dovolj resnih indicev za utemeljitev suma o usklajevanju cen v glavnem obdobju . . . 17

– Izjave, ki jih je predložila Komisija . . . 18

– Drugi elementi, ki jih je predložila Komisija . . . 19

– Stališča, ki jih je predložila tožeča stranka . . . 19

ii) Neobstoj dovolj resnih indicev za utemeljitev suma o usklajevanju cen v predhodnem obdobju . . . 22

4. Drugi del: nesorazmernost izpodbijanega sklepa . . . 24

a) Očitki, ki se nanašajo na nenujnost izpodbijanega sklepa 25

b) Očitki glede škodljivih posledic izpodbijanega sklepa 26

5. Predlog 28

IV. Stroški 28

[i] Točka 6 tega besedila je bila jezikovno popravljena po njegovi prvotni objavi na spletu.